ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຈາກປ່າທຳມະຊາດ ບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ ແລະ ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ ເມືອງງອຍ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ

ບົດລາຍງານ ການຝຶກອົບຮົມ PRA ຂອງພະນັກງານເມືອງ ງອຍ

ໂດຍການນຳພາຂອງ

ທ່ານ ນ. ພອນສະນິດ ຜົນນະຈິດ ວິຊາການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ທ່ານ ນ. ພອນທິບ ທອງດາ ວິຊາການປ່າໄມ້

ທ່ານ ໄຊຍະສິດ ວິຊາການປ່າໄມ້

ທ່ານ ມາຕິນ ໄກຣມານສ໌ ທີ່ປຶກສາດ້ານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຫຼວງພະບາງ ກຸມພາ 2007

ສາລະບານ

<u>ຫົວຂໍ້</u>

ບົດຄັດຫຍໍ້..2

ບົດນຳ 3

ຜົນໄດ້ຮັບ 5

1 ສະພາບລວມຂອງບ້ານ 5

2 ການຈັດປະເພດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 6

3 ເຂດເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 6-8

4 ດ້ານການຜະລິດກະສິກຳ 8-9

5 ປະຕິທິນລະດູການອາຫານ 9-11

6 ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ 12-13

7 ການຄັດເລືອກຜະລິດຕະພັນ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 13-19

8 ການວິເຄາະບັນຫາ 19-21

9 ການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ 21-27

10 ຂໍ້ມູນ 3 ລະດັບຄອບຄົວ 27-29

ສະຫຼຸບ 30-32

ຂໍ້ສະເໜີ. 33

ເອກະສານແນບທ້າຍ 34-41

ບົດຄັດຫຍໍ້

ສໍາລັບບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການແມ່ນມີຢູ່ 2 ບ້ານຄື: ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງທ່າແຮງດ້ານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ສາມສາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ແລະ ອີກຢ່າງເພື່ອ ປັນ

ຕົວຢ່າງໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານເມືອງງອຍ, ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບແມ່ນເປັນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື PRA (ການເກັບຂໍ້ມູນແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ),ນອກຈາກນັ້ນຍັງໄດ້ສໍາພາດຄອບຄົວຈໍານວນ3 ຄອບຄົວຕໍ່ບ້ານ ຄື: ຖານະຮັ່ງມີ 1 ຄອບຄົວ, ປານກາງ 1 ຄອບຄົວ, ທຸກຈົນ 1 ຄອບຄົວເພື່ອເປັນຕົວແບບໃນການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນ. ຂັ້ນຕອນທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນແມ່ນມີຢູ່ 7 ຂັ້ນຕອນຄື:

1. ຈັດລະດັບຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ສໍາຄັນ, ແຍກລະຫວ່າງ ກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້.
2. ແຕ້ມເຂດເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຢູ່ໃນບ້ານ
3. ແຕ້ມປະຕິທິນລະດູການຜະລິດ
4. ແຕ້ມປະຕິທິນລະດູການອາຫານ
5. ແຕ້ມປະຕິທິນ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ
6. ມາດຖານການຄັດເລືອກຜະລິດຕະພັນ
7. ວິເຄາະບັນຫາຜະລິດຕະພັນທີ່ສໍາຄັນ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດກິດຈະກໍາມື້ທີ່1 ແລ້ວ. ມື້ທີ່2 ແມ່ນໄດ້ເດີນສໍາຫຼວດປ່າເພື່ອສຶກສາເບິ່ງສະພາບລວມຂອງປ່າ ແລະ ນິເວດຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມື້ທີ່3 ຈະມາສະຫຼຸບຂໍມູນຄືນໃນ2ມື້ທີ່ເຮັດກັບຊາວວ່າຂໍມູນເກັບຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ.ກ່ອນຈະເອົາຂໍມູນອອກຈາກບ້ານ. ຜ່ານການເກັບກໍາຂໍມູນໃນຄັ້ງນີສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ເຖີງຜະລິດຕະພັນທີ່ສໍາຄັນຂອງແຕ່ປະເພດຄື:

- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງສໍາຄັນລໍາລັບກິນ ປາ, ໝໍ່ຂົມ, ກຸ້ງ, ໝໍ່ຫົກ, ປູຫີນ
- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງສໍາຄັນຂາຍ ປໍສາ, ແຂມ, ຄັ່ງ, ເມືອກ
- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງສໍາຄັນຊົມໃຊ້ ຟື້ນ, ໄມ້ຈິ່ງ, ໄມ້ເຮ້ຍ

ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເລົ່າແມ່ນເກີດຂື້ນແບບກະແຈກກະຈາຍໄປທົ່ວພື້ນທີ່ຂອບເຂດຂອງບ້ານເຂດທີ່ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍກ່ວາໝູ່ແມ່ນເຂດຜາຕູບ(ບ.ຫ້ວບເຫຼັກ),ເຂດຫ້ວຍກະເນງ(ບຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ) ແລະ ມີລະດູການທີ່າແຕກຕ່າງກັນ. ເຄື່ອງປ່າທີ່ມີຫຼາຍ ແລະ ສາມາດຂາຍເປັນສິນຄ້າໄດ້ແມ່ນ ແຂມ, ປໍສາ, ຄັ່ງ

ຄຳນຳ

ເມືອງງອຍ. ເປັນເມືອງທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານເຄືອງປ່າຂອງດົງ.ຍ້ອນປະຈຸບັນເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີການແບ່ງເຂດທຳການຜະລິດ, ເຂດຫວງຫ້າມ ແລະ ທາງຂັ້ນເທີງມີລະບຽບຫ້າມຖາງປ່າແກ່ເພື່ອເຮັດການ **ຜະລິດໃນ** ການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ປ່າແມ່ນ.ບໍ່ໄດ້ສຳຫຼວດໝົດພື້ນທີ່ຂອງບ້ານພຽງແຕ່ເລືອກເອົາບາງເຂດເທົ່ານັ້ນ. ຜ່ານການລົງສຳຫຼວດຕົວຈິງຂອງ 2 ບ້ານນີເຫັນວ່າສ່ວນຫຼາຍເປັນພື້ນທີ່ປ່າເລົ່າອ່ອນທີ່ມີອາຍຸ 2-4 ປີ. ແລະມີຄວາມຄອ້ຍຊັນສູງຢູ່ເຂດນີປ່າແກ່ແມ່ນມີໜ້ອຍເຊີ່ງເປັນລັກສະນະປ່າປະສົມ ແລະ ມີສາຍນ້ຳໄຫຼຕາມຮອມຜາ.

ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ປ່າເລົ່າອ່ອນ ແລະ ແຄມຫ້ວຍມີພືດພັນ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເກີດຢູ່ຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ເມືອກ, ປໍສາ, ແຂມ, ກົກຕາວ, ໝາກປີປ່າ, ຜັກກູດນ້ຳ, ຜັກຮາກ ແລະ ອື່ນໆ.
ສ່ວນເຂດປ່າແກ່ຈະປະກອບມີ: ໄມ້ຊາງ, ໄມ້ທິກ, ໄມ້ຊອດ, ໄມ້ເຮ້ຍ, ໄມ້ໄລ່, ໄມ້ກໍ, ໄມ້ຟາວ, ໄມ້ດູ່, ໄມ້ຊີ້, ໄມ້ຫຽນ, ເຄືອ3ທ່າງ, ສະຄານ, ເຫັດສະນຸ້ນ, ເຫັດບົ້, ລາຍລະອຽດແມ່ນຢູ່ປະຕິທິນລະດູການອາຫານ ແລະ ການຈັດປະເພດຄວາມສຳຄັນ
ຂອງກິນ,ຂາຍ, ຊົມໃຊ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຕອບສະໜອງທາງດ້ານ ລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ ຊາວບ້ານໃນຂົງເຂດນີທາງຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍ່ຄືໂຄງການສຸພານິມິດ. ຈື່ງມີທິດທາງໃນການສຶກສາເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊອກຫາພະລິດຕະພັນທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ເພື່ອ ການຕະຫຼາດ ແລະ ການພັດທະນາຄູ້ມຄອງຈັດສັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ນຳໃຊ້ແບບຍືນນານຕະຫຼອດ ແລະ ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ພາກເໜືອເປັນຜູ້ຕອບສະໜອງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການໃຫ້ກັບທາງໂຄງການ.

I. ຈຸດປະສົງ

1. ເພື່ອເປັນການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ກັບພະນັກງານໂຄງ
2. ການ ແລະ ພະນັກງານປະຈຳເມືອງ.
3. ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືແບບ PRA
4. ເພື່ອສຳຫຼວດພື້ນທີ່ເພື່ອສຶກສາເບີ່ງສະ ພາບລວມຂອງປ່າ ແລະ ລະບົບນິເວດຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

II. ສະຖານທີ່

ສຳລັບບ້ານທີ່ຈະສຶກສາມີຢູ່ທັງໝົດ 2 ບ້ານຄື : ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານງານເມືອງ.

III. <u>ເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</u>

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ 9 ວັນຄື:

- ວັນທີ່ 13/02/07 ຝຶກອົບຮົມວິທີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື PRA ເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານເມືອງ (ຢູ່ສະໂມສອນເມືອງງອຍ)
- ວັນທີ່ 14-19/02/07 ປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຢູ່ກັບບ້ານ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ
- ວັນທີ່ 20/02/07 ເດີນທາງກັບຫຼວງພະບາງ

IV. <u>ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</u>

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດປະກອບມີ 5 ຂັ້ນຕອນຄື :

<u>ຂັ້ນຕອນທີ່</u> 1

ແນະນຳວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ກັບນັກສຳມະນາກອນເມືອງ ງອຍ ພ້ອມທັງນັດສຳພາດຊາວກະສິກອນ

<u>ຂັ້ນຕອນທີ່</u> 2

ລວບລວມຊາວກະສິກອນໝົດທຸກຄອບຄົວພາຍໃນບ້ານເພື່ອສະເໜີຈຸດປະສົງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເລືອກເອົາ 20 ຄອບຄົວເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ບ້ານ (ມີຄອບຄົວຮັ່ງມີ, ປານກາງ ແລະ ທຸກຈົນ) ເພື່ອປະຕິບັດກິດຈະກຳນຳ.

<u>ຂັ້ນຕອນທີ່</u> 3

ອະທິບາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ຈາກນັ້ນແມ່ນໃຫ້ຊາວກະສິກອນປະຕິບັດເອງ, ເຊິ່ງມີບັນດາເຄື່ອງມືຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ຈັດລະດັບຜະລິດຕະພັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ສຳຄັນ, ແຍກລະຫວ່າງ ກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້.
2. ແຕ້ມເຂດເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຢູ່ໃນບ້ານ
3. ແຕ້ມປະຕິທິນລະດູການຜະລິດ
4. ແຕ້ມປະຕິທິນລະດູການອາຫານ
5. ແຕ້ມປະຕິທິນ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ
6. ມາດຖານການຄັດເລືອກຜະລິດຕະພັນ
7. ວິເຄາະບັນຫາຜະລິດຕະພັນທີ່ສຳຄັນ

<u>ຂັ້ນຕອນທີ່</u> 4

ສຳຫຼວດພື້ນທີ່ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງບ້ານໂດຍແມ່ນ ຊາວບ້ານເປັນຜູ້ນຳພາ.

<u>ຂັ້ນຕອນທີ່</u> 5

ລວບລວມຊາວບ້ານໝົດບ້ານສະຫຼຸບບັນດາກິດຈະກຳທີ່ເຮັດຜ່ານມາ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

1. ສະພາບລວມຂອງບ້ານ

ຜ່ານການລົງສຳຫຼວດຕົວຈິງຂອງ 2 ບ້ານນີ້ເຫັນວ່າສ່ວນຫຼາຍເປັນພື້ນທີ່ປ່າເລົ່າອ່ອນທີ່ມີອາຍຸ 2-4 ປີ. ແລະ ມີຄວາມຄອ້ຍຊັນສູງຢູ່ເຂດນີ້ປ່າແກ່ແມ່ນມີ ໜ້ອຍເຊິ່ງເປັນລັກສະນະປ່າປະສົມ(ໄມ້ຈິ່ງ, ໄມ້ປ່ອງ) ເນື່ອງຈາກວ່າປ່າດັ່ງກ່າວຖືກຖາງເຮັດການຜະລິດມາກ່ອນ ແລະ ມີການລັກຕັດໄມ້ຈິ່ງເພື່ອມາຂາຍ.

ຕາຕະລາງ ສະພາບລວມຂອງບ້ານ

ຂໍ້ມູນຂອງບ້ານ	ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ	ບ້ານຫ້ວບຮຸນນ້ອຍ
ຈຳນວນຄອບຄົວ	92 ຄ,ຄ	58 ຄ,ຄ
▪ ຄອບຄົວຮັ່ງມີ	15 ຄ,ຄ	6 ຄ,ຄ
▪ ຄອບຄົວປານກາງ	57 ຄ,ຄ	18 ຄ,ຄ
▪ ຄອບຄົວທຸກຈົນ	20 ຄ,ຄ	34 ຄ,ຄ
ຈຳນວນພົນລະເມືອງ	517 ຄົນ	471 ຄົນ
ເພດຍິງ	266 ຄົນ	212 ຄົນ
ຊົນເຜົ່າ	ມີເຜົ່າດຽວ(ຂະມຸ)	2 ຊົນເຜົ່າ:ລາວສູງ 5 ຄ,ຄ ມີພົນລະເມືອງ 46 ຄົນ, ຍິງ16 ຄົນ ລາວເທິງ 53 ຄ,ຄມີພົນລະເມືອງ 425 ຄົນ, ຍິງ 196 ຄົນ
ເນື້ອທີ່ດິນປຸກສ້າງ	30	350ເຮັກຕາ
ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້	2396,08	3000ເຮັກຕາ
ເນື້ອທີ່ນາ	5,2	
ເນື້ອທີ່ໄຮ່	276	
ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ	165,92	500ເຮັກຕາ
ໝູ	80	820ໂຕ
ງົວ	90	73 ໂຕ
ຄວາຍ	37	26ໂຕ
ແບ້	50	48ໂຕ

ສັດປີກ	1000	1350ໂຕ

2. ການຈັດປະເພດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ສຳຄັນ

ການຈັດປະເພດເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງແມ່ນຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ຈັດເອງ,ໂດຍ ໄດ້ມີການຄັດເລືອກ ອອກເປັນ 3 ປະເພດຄື: ກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້. ຄວາມສຳຄັນແມ່ນອີງຕາມ ລາຄາ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຕະຫຼາດ, ລາຍຮັບຂອງຜົນຜະລິດສູງ, ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວຍັງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການ ນຳເອົາມາບໍລິໂພກ ແລະ ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຄົວເຮືອນອີກ.

ຊະນິດການນຳໃຊ້	ຊື່ຜະລິດຕະພັນທີ່ສຳຄັນ	
	ຫ້ວຍເຫຼັກ	ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ
ກິນ	ປາ	ໜໍ່ໄມ້ຫົກ
	ໜໍ່ຂົມ	ປາ
	ກຸ້ງ	ປູຫີນ
ຂາຍ	ປໍສາ	ດອກແຂມ
	ແຂມ	ປໍສາ
	ຄັ່ງ	ເມືອກ
ຊົມໃຊ້	ໄມ້ຟື້ນ	ຟື້ນ(ໄມ້ຈາງຕາຍ)
	ໄມ້ຈິງ	ໄມ້ເຈິງ(ປຸກສ້າງ)
	ໄມ້ເຮ້ຍ	ໄມ້ເຮ້ຍ

ອີງຕາມການຈັດປະເພດເຫັນວ່າສຳຄັນສຳລັບຂາຍແມ່ນປໍສາ ແລະ ແຂມເພາະວ່າປະຈຸບັນຜະລິດຕະພັນທັງ 2 ຢ່າງມີຫຼາຍ ລາຄາດີຄືມີແມ່ຄ້າມາເກັບຊື້ກັບບ້ານ. ສຳຄັນສຳລັບກິນແມ່ນ ປາ, ໜໍ່ໄມ້ຫົກ, ໜໍ່ຂົມ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງມີຜັກໝອກ, ກຸ້ງທີ່ສາມດກິນໄດ້ຕະຫຼອດປີ. ສຳຄັນສຳລັບຊົມໃຊ້ແມ່ນ ຟື້ນ, ໄມ້ຈິ່ງ, ໄມ້ເຮ້ຍ ແມ່ນໃຊ້ເປັນເຮັດຢູ່,ຄອກເປັດ, ໄກ່, ອ້ອມຮົ້ວແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຊະນິດ(ລາຍລະອຽດແມ່ນຢູ່ ເອກະສານແນບທ້າຍໜ້າທີ່.33-34)

3. **ແຜນທີ່ຂອບເຂດການເກັບກູ້ ຄປດ ຂອງບ້ານ**

ແຜນທີ່ດັ່ງກ່າວແມ່ນຖືກແຕ້ມຂຶ້ນໂດຍຄວາມນຶກຄິດຂອງຊາວກະສິກອນເອງ, ການແຕ້ມແມ່ນແຕ້ມ ແບບລັກສະນະເປັນກຸ່ມໝົດບ້ານ, ເຊິ່ງປະກອບມີ ເສັ້ນທາງ, ຂອບເຂດບ້ານ, ພູຜາປ່າໄມ້ ແລະ ຂອບເຂດ ເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງຊາວກະສິກອນ.ເພາະແຜນທີ່ນີ້ພຽງແຕ່ຢາກຮູ້ເຂດທີ່ສຳຄັນລຳລັບເກັບເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ ແລະ ເຂດທີ່ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍຄື:

ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ

ປະກອບມີຢູ່ 2 ເຂດໃຫຍ່ຄື: ເຂດຫ້ວຍໝາກແຄນ ແລະ ເຂດຫ້ວຍກະເນງ ແຕ່ລະເຂດລ້ວນແຕ່ມີເຄື່ອງ ປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ:

ເຂດຫ້ວຍໝາກແຄນ

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ1.3ຊົ່ວໂມງ, ຢູ່ຂອບເຂດນີ້ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດທີ່ມີລະດັບຄວາມໜາແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ແຂມ, ເນືອກ, ເຄືອ 3 ທາງ, ໄມ້ທິກ, ຫວນຍ, ໝໍ່ຂີມ, ໝາກປີ, ຜັກກູດນໍ້າ, ໃບບອບຜັກເນົ່າ, ເຫັດຕາບ, ໝູປ່າ, ຟານ, ເຫັງນ, ໄກ່ປ່າ, ໂຕເໜັນ, ໂຕແມ້, ປໍສາ, ປູທິນ,ໝູຫວາຍ, ໝໍ່ຂ່າ, ໄມ້ຊອດ, ໄມ້ເຮັບ, ໄມ້ຈີງ, ເຫັດປວກ, ເຫັດບົ້, ເຫັດສະນຸ້ນ, ແມງກອກ, ຮອກ,ຈ້ອນ, ເລັນ, ນົກ, ໄມ້ຝື້ນ, ແຕ່ຊະນິດທີ່ມີຫຼາຍກ່ວາໝູ່ແມ່ນ ແຂມ, ໄມ້ທິກ, ປໍສາ, ເຄືອ 3 ທາງ ແລະ ເນືອກ

ເຂດຫ້ວຍກະເນງ

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ 1.3 ຊົ່ວໂມງ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ເຂດນີ້ແມ່ນ ແຂມ, ໄມ້ທິກ, ປໍສາ, ເຄືອ 3 ທາງ, ຄັ່ງ(ຄັ່ງປູກ). ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງ ມີຊະນິດອື່ນໆອີກເຊັ່ນ: ເນືອກ, ໝາກຕາວ, ໝູປ່າ, ນົກ, ຮອກ, ຈ້ອນ, ອົ້ນ, ຕຸ້ນ, ໂຕລີງ, ໂຕຫອນ. ໂຕເຍືອງ, ຟານ, ໄກ່ປ່າ, ເຈ້ຍ, ຜັກຮາກ, ຜັກຫວານ, ໄມ້ເຮ້ຍ, ໝໍ່ຂີມ, ຫົວຂ່າ, ໃບບອບ, ເຫັດ, ໄມ້ຟື້ນ

ຖ້າທຽບລະຫວ່າງ 2 ເຂດແລ້ວເຫັນວ່າເຂດຫ້ວຍກະເນງມີຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຫລາຍກ່ວາ,ເນື່ອງຈາກວ່າເຂດດັ່ງກ່າວແມ່ນເຂດທີ່ມີເນື້ອທີ່ກ້ວາງ ແລະ ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍມາກີ ແລະ ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານກໍ່ມັກໄປຫາຫຼາຍກວ່າເຂດອື່ນໆ.

ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ

ປະກອບມີຢູ່ 4 ເຂດໃຫຍ່ຄື: ເຂດຫ້ວຍປຸງ, ເຂດຫ້ວຍຂ້ອງ, ເຂດຫ້ວຍອ່ຽນ ແລະ ເຂດຜາຕູບ ແຕ່ລະເຂດລ້ວນແຕ່ມີ ເຄື່ອງ ປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ:

ເຂດຫ້ວຍປຸ່ງ

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ 15 ນາທີ,ຢູ່ຂອບເຂດນີ້ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດທີ່ມີລະດັບຄວາມໜາແໜ້ນແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ໝາກຕາວ, ເນືອກ, ປໍສາ, ແຂມ, ສະຄ່ານ, ດູກເດືອ, ໄມ້ຈີງ, ໄມ້ແຮ້, ເຫັດສະນຸ້ນ, ເຫັດບົ້. ຍອດຕາວ, ຜັກຮາກ, ຜັກຫວານ, ຜັກເນົ່າ, ໄຄ. ແຕ່ເຄືອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ເຂດນີ້ແມ່ນ: ໝາກຕາວ, ສະຄ່ານ, ດກຸເດືອ ແລະ ປໍສາ.

ເຂດຫ້ວຍຂ້ອງ

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ 30 ນາມທີ , ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ໃນເຂດນີ້ແມ່ນ ປໍສາ, ຕາວ.

ໄມ້ລຽງ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງ ມີຊະນິດອື່ນໆອີກເຊັ່ນ: ແຂມ, ເນືອກ, ໄມ້ເຮັຍ, ໄມ້ແຮ້, ໄມ້ທີກ, ໄມ້ຊາງ, ເຫັດຊາງ, ເຫັດສະນຸ້ນ, ເຫັດກະດ້າງ, ໄມ້ຈິງ, ໝາກປີ, ກາບລາງ. ໝາກແໜ່ງ, ໝາກຂ່າ, ຫວາຍ ແລະ ໂຕແມ້.

<u>ເຂດໝອງອ່ຽນ</u>

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ 15 ນາທີ , ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ໃນເຂດນີ້ແມ່ນ ໄມ້ຊອດ ແລະ ໄມ້ຊາງ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງ ມີຫຼາຍໆຊະນິດອີກເຊັ່ນ: ແຂມ, ປໍສາ. ໝໍ່ໄລ່, ໄມ້ລຽງ.

<u>ເຂດຜາຕູບ</u>

ຫ່າງຈາກບ້ານປະມານ 15 ນາທີ, ຢູ່ເຂດນີ້ແມ່ນມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຄື: ແຂມ, ປໍສາ,ເນືອກ, ໝາກຂ່າ. ໝາກແໜ່ງ, ດຸກເດືອ. ກາບລາງ, ໂຕແມ້, ໝໍ່ຂົມ, ໝໍ່ໄລ່, ໝໍ່ທີກ, ໄມ້ເຮັຍ, ໄມ້ແຮ້, ໝໍ່ລັນ, ໄມ້ລຽງ, ໝາກຕາວ, . ແຕ່ຊະນິດທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ເຂດນີ້ແມ່ນ ແຂມ, ປໍສາ, ໂຕແມ້ ແລະ ໝາກຕາວ.

ຖ້າທຽບລະຫວ່າງ 4 ເຂດແລ້ວເຫັນວ່າເຂດຜາຕູບມີຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຫລາຍ ກ່ອນ, ຍ້ອນວ່າເຂດຜາຕູບມີເນື້ອທີ່ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີພື້ນທີ່ກ້ວາງກວ່າເຂດອື່ນ. ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ກໍ່ມີມາແຕ່ກ່ອນແລ້ວ ແລະ ຊາວບ້ານກໍ່ມັກໄປຫາຢູ່ແຕ່ເຂດນີ້.

4. ຕາຕະລາງ ລະດູການ ຜະລິດ

ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ ແລະ ບ້ານຫ້ສຍຮຸນນ້ອຍ ການຜະລິດທາງດ້ານ ກະສິກຳແມ່ນມີຫຼາຍເຊັ່ນ: ເຮັດໄຮ່ເຂົ້າປະສົມຖົ່ວແຮເພື່ອປ່ອຍຄັ່ງ ແລະ ເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເປັນອາຊີບຫຼັກຂອງຄອບຄົວ, ຮອງລົງມາແມ່ນໄປເກັບເຮັດສວນ (ຖົ່ວດິນ, ຖົ່ວຂຽວ, ສາລີ, ຜັກ, ໝາກເດືອຍ, ໝາກງາ) ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ, ສຳລັບຊ່ວງການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນຊ່ວງທີ່ຫວ້າງວຽກຂອງຊາວກະສິກອນເທົ່ານັ້ນ.

ກິດຈະກຳ	**ເດືອນ**											
ບ ຫ້ວຍເຫຼັກ, ບ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ເຮັດໄຮ່ເຂົ້າປະສົມ**ຖົ່ວແຮ່** ແລະ ໄມ້ລຽງ	→	ຖາງ →	→	ຈູດ →	ປູກ →	ເສຍຫຍ້າ →	→	→	→	ເກັບກູ້ →	→	
ປ່ອຍຄັ່ງ ແລະ ເກັບກູ້ຄັ່ງ				~~ເກັບກູ່ແລະ~~ → ປູກເທືອທີ2							→ ປ່ອຍເທື່ອ ທີ່1	
ສວນໝາກເຜັດ		→	→	→	→	→	→	→	→	→	→	

		ລ່າວ	ຈູດຮີ	ປູກ	ບົວລະບັດ	ເກັບກູ້ ແລະ ອານາໄມ
ສວນສາລີ		ລ່າວ	ຈູດ ຮີ	ປູກ	ບົວລະບັດ	ເກັບກູ້
ສວນໝາກງາ		ລ່າວ	ຈູດ	ປູກ	ອານາໄມ	ເກັບກູ້
ສວນຜັກແຄມນ້ຳ						ຖາງ → ປູກ → ເກັບກູ້
ເຮັດນາ		ກະກຽມດິນ	ຕົກກ້າ	ຖາງຄັນນາ ໄຖ,ຄາດ	ປັກດຳ	ອານາໄມ → ເກັບກ້ຽວ
ລ້ຽງສັດໃຫຍ່	ປ່ອຍ		ໃຊ້ງານ		ປ່ອຍຈະມີເຂດລ້ຽງ, ລ້ຽງເປັນກຸ້ມ	
ລ້ຽງປາ	ກະກ້ຽມໜອງ		ປ່ອຍປາ		ບົວລະບັດ ແລະຂາຍອອກ	
ລະດູການເກັບເຄືອງປ່າຂອງດົງ						
ແຂມ		ເກັບກູ້				
ປໍສາ (ໃນພື້ນທີ່ຂອງບຸກຄົນ)		ເກັບກູ້				ເກັບກູ້
ເປືອກເມືອກ	ເກັບກູ້					ເກັບກູ້
ເຄືອ 3 ທາງ	ເກັບກູ້					ເກັບກູ້
ໝາກຕາວ						ເກັບກູ້
ຫົວດຸກເດືອ						ເກັບກູ້
ກາບລາງ(ກາບໄມ້ປ່ອງ)					ເກັບກູ້	
ໂຕແມ້						ເກັບກູ້
ໝາກປີ	ເກັບກູ້ຕະຫຼອດປີ					

5. ຕາຕະລາງ ລະດູການອາຫານ

ປະຕິທິນລະດູການອາຫານສາມາດຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ບົດບາດຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ໃຊ້ເປັນອາຫານ ແລະ ຊ່ວງລະດູການຂອງແຕ່ລະຊະນິດທີ່ເກັບອອກຈາກປ່າເພື່ອມາກິນ, ຂາຍແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນມີລະດູການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ບາງຊະນິດແມ່ນມີຕະຫຼອດປີເຊັ່ນ:ຜັກໝອກຍອດຫວາຍ, ສະຄ່ານ, ປາ, ກຸ້ງ ແລະ ໝາກປີປ່າ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງມີຫຼາຍຊະນິດທີ່ອອກຕາມແຕ່ລະດູການຂອງມັນເຊັ່ນ: ປະເພດໜໍ່ໄມ້, ຜັກ ແລະ ເຫັດ, ຈຳພວກອາຫານເລົ່ານີ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນແມ່ຍິງເປັນຜູ້ໄປຫາ.
(ລາຍລະອຽດຢູ່ໃນຕາຕະລຸ້ມນີ້)

ລ/ດ	ຊະນິດອາຫານ	ເດືອນ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	ຜັກໝອກ	o	o	o	o	o	o	oo	ooo	o	o	o	o
	ຜັກຫວານ				oo	ooo	o						
	ຜັກຮາກ		oo	oo	oo	ooo	o						
	ຜັກເນົ່າ		o	o	ooo	oo ooo	ooo oo	o oo	o o	o			
	ຜັກກູດນ້ຳ	o	o	o	oo oo	ooo ooo	oo ooo	o	o	o			
	ຜັກກູດໄຮ່(ກູດງ້ອງ)					o	ooo o	oo ooo	o oo				
	ຜັກແວ່ນ						o	ooo	oo	o			
	ໜໍ່ທີກ						o oo	ooo ooo	o o				
	ໜໍ່ເຮ້ຍ					o oo	ooo ooo	oo o	o				
	ໜໍ່ໄລ່							oo	o ooo	oo o	o		
	ໜໍ່ຊອດ						oo	oo ooo	ooo o	o			
	ໜໍ່ຊາງ						o oo	ooo ooo	oo o	o			
	ໜໍ່ຂົມ	o	o	oo oo	ooo ooo	o ooo	oo						
	ໜໍ່ລັນ					o	ooo						
	ໜໍ່ຫວາມ					oo	ooo	o					
	ຍອດຫວາຍ	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o oo	oo ooo	o ooo
	ໜໍ່ຂ່າປ່າ		oo	oo ooo	ooo ooo	oo o							
	ສະຂ່ານ	oo o	ooo ooo	oo oo	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o	o o
	ໃບບອນ	oo oo	ooo oo	oo o	o o								o

	ເຫັດສະນຸ່ນ		 o	 o	 o	 oo	o ooo	ooo oo	oo o	o o	 o	 o	 o
	ເຫັດປວກ						oo oo	oo o					
	ເຫັດປີ້							o o	oo ooo	o			
	ເຫັດຊາງ						 o	o ooo	oo				
	ເຫັດຕາບ						o	oo o	o ooo				
	ເຫັດກະດ້າງ(ເຫັດຕະບັງ)			o	oo	o o	 ooo						
	ເຫັດເຜິາ				oo	oo							
	ປາ	o o	o o	oo o	ooo o	o o	o oo	o ooo	o ooo	o o	o o	o o	o o
	ປູ	 o	 o	 o	 o	 o	 oo	 oo	o ooo	ooo ooo	 o	 o	 o
	ຫ້ອຍ	o	o	o	o	o	o	o	o	O	o	o	o
	ເຄືອງສ້ອນ	o	o	o	o	o	o	oo	oo	O	o	o	o
	ກຸ້ງ	o o	o o	o o	o o	o o	o o	oo ooo	o oo	o oo	o o	o o	o o
	ຕູນ	 o	 o	 o	oo o	o oo	 o	 o	 o	 O	 o	 o	 o
	ອຶ້ນ	 o	 o	 o	 o	 o	 o	 o	o o	o o	 o	 o	 o
	ແລນ				o	o							
	ນົກ	o	o	o	o oo	o ooo	o	o	o	O	o	o	o
	ໝູປ່າ	o oo	o o	o o	o o	o o	o o	o o	oo o	oo o	o ooo	o ooo	o ooo
	ໝາກປີ	o o	oo o	o o	o o	o o	o o	oo o	oo o	ooo oo	o ooo	o oo	o o
	ໝາກແຄ່ນ									ooo	o		
	ເຈຍ	o	o	o	o	o	o	o	o	Oo	ooo	o	o
	ຈີນາຍ			o	o	o	o	o	oo	Oo			
	ແມງກອກ								oo	Oo			
	ໄຄນ້ຳ		oo	ooo	o								

໐ (ສີດຳ) ບ້ານຫວ້ຍເຫຼັກ ໐໐ ແມ່ນມີພໍກິນ

໐ (ສີແດງ) ບ້ານຫວ້ຍຮຸນນ້ອຍ ໐໐໐ ແມ່ນມີຫຼາຍເຫຼືອກິນຈິນໄດ້ຂາຍ

໐ ແມ່ນມີ ໜ້ອຍ

6. ຕາຕະລາງລາຍຮັບ

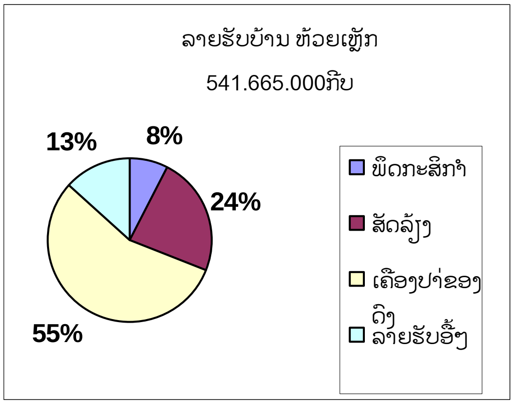

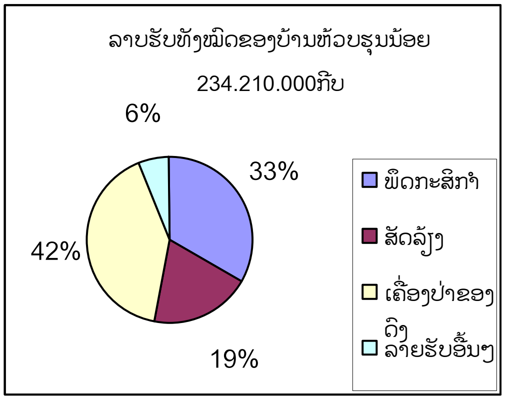

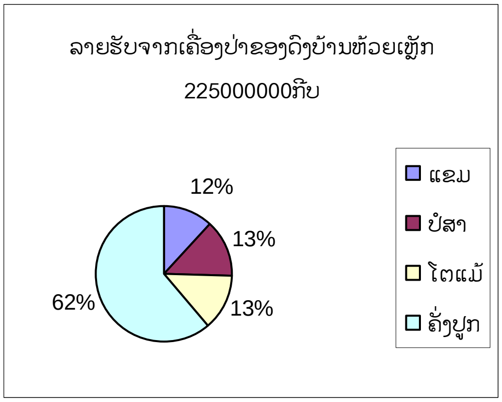

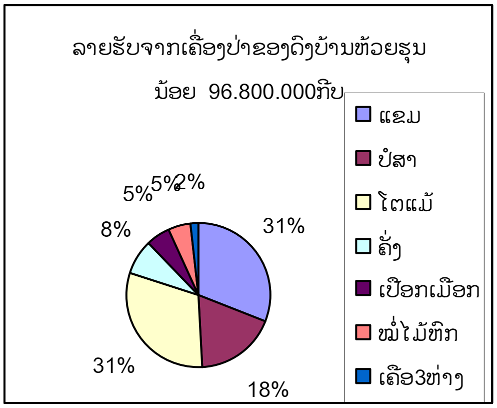

- ລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ກວມ55% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ.ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນໄດ້ຈາກການ ຂາຍສັດລ້ຽງ(ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ໝູ)ກວມ24%
- ສຳລັບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກເຄື່ອງປ່າຖ້າທຽບໃສ່ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄັ່ງກວມ 62% ຂອງລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.(ຄັ່ງປ່ອຍເອົາບໍ່ແມ່ນຄັ່ງເກັບ ຕາມທຳມະຊາດ). ຮອງລົງມາແມ່ນປໍສາກວມ 13% ມີທັງປໍສາທີ່ເກີດຢູ່ພື້ນທີ່ຊາວກະສິກອນແລະ ປໍສາ ເອງທຳມະຊາດ.
- ລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນຂອງປະຊາຊົນ ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ກວມ 42% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ.ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນໄດ້ຈາກການ ຂາຍພືດກະສິກຳ(ໝາກງາ, ແກ່ນ ໝາກອຶ)ກວມ 33%

- ສຳລັບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກເຄື່ອງປ່າຖ້າທຽບໃສ່ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານແລ້ວເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຕແມ້, ແຂມ ກວມ31% ຂອງລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ(ເກັບຕາມທຳມະຊາດ) ຮອງລົງມາແມ່ນປົສາກວມ18%ມີທັງປົສາທີ່ເກີດຢູ່ພື້ນທີ່ຊາວກະສິກອນແລະປົສາເອງທຳມະຊາດ.

ຕາຕະລາງ ລາຍຈ່າຍທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວ

ຊະນິດລາຍຈ່າຍ	**ບ. ຫ້ວຍເຫຼັກ**		**ບ. ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ**	
	ຈຳນວນເງິນ(ກີບ)	**%**	**ຈຳນວນເງິນ(ກີບ)**	**%**
ເຂົ້າ	84000000	23	40000000	39.9
ອາຫານ	73600000	20	11600000	11.6
ເຄື່ອງນຸ່ງ	92000000	26	17400000	17.4
ຢາປົວພະຍາດ	55200000	15	14500000	14.5
ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ	18400000	5	5800000	5.8
ແນວພັນພືດ	7500000	2		
ເສຍພາສີ	10272000	3	4060000	4.0
ເສຍຄ່າໄຟ້າ			1100000	1.1
ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ(ຄ່ານ້ຳ,ຄ່າໄຟ,ບັດເຊີນ)	18400000	5	5800000	5.8
ລວມລາຍຈ່າຍ	359372000	100	100260000	100

- ລາຍຈ່າຍຫຼັກຂອງທັງ 2 ບ້ານສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ຈ່າຍຊື້ເຂົ້າກິນ, ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມ ແລະ ຢາປົວພະຍາດ ແຕ່ລະຢ່າງແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງກັນເຊິ່ງສະແດງອອກຢູ່ໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງ.

7. ການຄັດເລືອກຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງຂອງດົງທີ່ສຳຄັນ

ເພື່ອຄັດເອົາຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະເປັນບູລິມະສິດຂອງບ້ານທີ່ມີຄວາມອາດສາມາດສູງ. ພື່ອນຳໄປພັດທະນາໂດຍການຄັດເອົາປະເພດທີ່ 1 ແລະ 2 ຂອງກິນ,ຂາຍແລະ ຊົມໃຊ້ທີ່ຊາວບ້ານໄດ້ເລືອກມາແລ້ວໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຖານ 4 ຢ່າງຄື:

1 ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ

2 ຊັບພະຍາພະຍາກອນຂອງຜພລິດຕະພັນ

3 ນະໂຍບາຍ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຕໍ່ກັບການເກັບກູ້

4 ເຕັກນິກການປຸງແຕ່ງ ແລະ ໄລຍະທາງແຕ່ບ້ານຫາບ່ອນມີຜະລິດຕະພັນ

.

ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ

ຜະລິດຕະພັນ	ການຕະຫຼາດ	ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ໄລຍະມາງ	ນະໂຍບາຍຮີດຄອງປະເພນີ ເສດຖະກິດ-ສັມຄົມ	ເຕັກນິກການເກັບກູ້ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ
ໜໍ່ໄມ້ທົກ	ແມ່ນຫຼາຍຄືມີແມ່ນຄ້າມາເກັບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານເປັນໜໍ່ແຫ້ງ ແຕ່ເປັນບາງເທື່ອເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຂາຍ ເປັນໜໍ່ດິບຕາມບ້ານແມ່ນໜ້ອຍທີ່ສຸດເພາະສວນຫຼາຍຈະເກັບມາກິນ ລາຄາຂາຍໜໍ່ແຫ້ງແມ່ນ1ກິໂລ/ 500ກີບ	1. ໜໍ່ທົກຢູ່ປ່າແມ່ນມີຫຼາຍຖ້າທຽບກັບຈຳນວນເອົາອອກຈາກປ່າມາຂາຍ,ກິນ 2 ໂຕເລກແຕ່ລະປີທີ່ປະຊາຊົນເອົາໜໍ່ອອກຈາກປ່າແມ່ນບໍ່ຄືກັນແຕ່ສະເພາະປີ 2007ແມ່ນ10ໂຕ່ນ. 3. ນັບແຕ່ບ້ານໄປຫາປ່າໜໍ່ແມ່ນໃຊ້ ເວລາຢູ່ 3 ຊົ່ວໂມງ 4. ລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນເດືອນ6-8	1. ທາງຂັ້ນເທິງແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມ, ໜໍ່ທົກທຸກຄົນສາມາດເກັບໄດ້ບໍ່ວ່າຍິງ, ຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. 2. ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ຂາດກິນ, ໄດ້ລາຍຮັບເຖິງ9%ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ 3. ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ໄປເກັບປະມານ 95% 4.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານ 2.1%ໄດ້ຈາກການຂາຍໜໍ່	1. ຖ້າເປັນໜໍ່ສັ້ນແມ່ນໃຊ້ສຽມຂຸດ. ແຕ່ຖ້າເປັນໜໍ່ຍາວແມ່ນໃຊ້ພ້າຕັດແລ້ວໃສ່ຖົງຫຼືເປົາເປັນມາເຮືອນ 2. ຂາຍດິບ, ຕົ້ມເຮັດເປັນມັດຂາຍ, ເຮັດໜໍ່ສົ້ມ ແລະ ເຮັດໜໍ່ຖົງ, ໜໍ່ແຫ້ງໄວ້ຂາຍ ແລະ ກິນຍາມໜໍ່ບໍ່ມີ ເຊັ່ນ:ໃນຊ່ວງເດືອນ 12, 1 ແລະ 2
ປາ	ແມ່ນບໍ່ມີຜູ້ມາເກັບຊື້ ສວນຫຼາຍມີແຕ່ຫາມາກິນພາຍໃນຄອບຄົວ	1. ປາຢູ່ໃນນ້ຳບໍ່ມີຫຼາຍເອົາມາກິນກໍ່ໜ້ອຍ,ຍ້ອນມັນຫາຍາກ ແລະ ຄົນກິນຫາຫຼາຍ 2. ການໄປຫາປາແມ່ນໃຊ້ເວລາຢູ່ 30 ນາທີ,ນັບແຕ່ອອກຈາກບ້ານຫາທ່ານ້ຳ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມຖ້າເກັບກູ້ແບບທຳມະຊາດ. ຫ້າມໃຊ້ ລະເບີດ ຫຼື ຢາເບື່ອ ,ຍິງ,ຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຫາ ໄດ້. 2. ຈນຫາປາຈະເປັນຜູ້ຊາຍຫຼາຍກວ່າ 80%	1. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຊາວບ້ານແມ່ນໃຊ້ ແຫ,ມອງ, ໃຊ້ເບັດປັກ ແລະ ໃຊ້ຫວິງສ້ອນເອົາ. 2. ເຮັດແກງ,ລາບ,ກ້ອຍ, ເອາະ, ປີ້ງ
ປູຫີນ	ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍເພາະ ຄົນນິຍົມກິນໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ແມ່ຄ້າທາງໝອງຊຽວມາເກັບຊື້	1. ແມ່ນມີໝອັຍບໍ່ພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດເພາະປູ ຢູ່ປ່າມີສັດປ່າກິນ(ໝູ, ປ່າ) 2. ອອກຈາກບ້ານໄປຫາບ່ອນເອົາປູໃຊ້ເວລາຢູ່ 4 ຊົ່ວໂມງ 3. ປູ ແມ່ນມີຕະຫຼອດປີແຕ່ມີຫຼາຍແມ່ນເດືອນ 8-9	1. ການຫາປູ ທາງຂັ້ນເທິງແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມ ແລະ ທຸກຄົນສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ບໍ່ວ່າຍິງ,ຊາຍ ຫຼື ເດັກນ້ອຍ	1. ແມ່ນໃຊ້ສຽມຂຸດ, ບາງເທື່ອກໍ່ໃຊ້ມີແງະຕາມເງີບຫີນການຂາຍແມ່ນຂາຍເປັນໂຕດິບ, ໜຶ້ງເປັນໂຕຂາຍ 2.ປູຫີນສວນຫຼາຍປະຊາຊົນມັກເອົາເຮັດມຸກໃສ່ຊີ້ນໝູ
ແຂມ	ແມ່ນມີຫຼາຍຄື:ມີແມ່ຄ້າໝອງຊຽວເປັນຜູ້ປະມູນເກັບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານ ລາຄາ1 ກິໂລ ຕໍ່ 3000ກີບ	1. ແມ່ນ ມີຫຼາຍແຕ່ບາງປີເທື່ອກໍ່ບໍ່ພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດຍ້ອນວ່າແຂມມີໄລຍະຂອງການເກັບກູ້ແມ່ນສັ້ນ. 2. ໃນປີ2007ແມ່ນເກັບກູ້ຂາຍ 10 ໂຕນ ແລະ 3 ໄລຍະທາງຂອງການໄປ	1. ການເກັບກູ້ແຂມທາງຂັ້ນເທິງແມ່ນຫ້ວງຫ້າມຮີດຄອງປະເພນີຍິງ, ຊາຍເກັບ ແລະ ເດັກນ້ອຍເກັບໄດ້ 2.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານ 12.8%ແມ່ນໄດ້ຈາການຂາຍແຂມ 3. ຄອບຄົວຂາດກິນມີລາຍ	ແມ່ນ ໃຊ້ພ້າຂໍຕັດເອົາ ແລະ ບາງເທື່ອກໍ່ໃຊ້ກັຽວໆເອົາແຂມຫຼັງຈາກຕັດອອກຈາກປ່າແລ້ວຕ້ອງໄດ້ຕາກແດດ, ຖ້າແດດກ້າດີໃຊ້ເວລາຕາກແມ່ນ 3 ຊົ່ວໂມງ ນອກຈາກຕາກແດດປະຊາຊົນຍັງເຄີຍໃຊ້ໄຟລົນກໍລະນີບໍ່ມີ

		ເອົາແຂມແມ່ນ 3 ຊົ່ວໂມງ 4.ໃນຊ່ວງລະດູການເກັບກູ້ແຂມແມ່ນເດືອນ 1-3	ໄດ້ຈາກແຂມແມ່ນ11.2% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ 4. ການເກັບແຂມຍິງ ແລະ ຊາຍແມ່ນເທົ່າກັນ	ແດດ
ປໍສາ	ກໍ່ຄືກັບແຂມແມ່ນມີ ບໍລິສັດມາປະມູນເກັບຊື້ລາຄາ1 ກິໂລ/ 3500ກີບ	1. ກໍ່ມີຫຼາຍແຕ່ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງແມ່ຄ້າ ເພາະ ວ່າຊ່ວງລະດູການເກັບກູ້ແມ່ນຖືກກັບຊ່ວງທຳການຜະລິດ 2. ໃນປີນີ້ປະຊາຊົນຂາຍແມ່ນ 5ໂຕນ 3. ໄລຍະທາງແມ່ນໃຊ້ເວລາຢູ່ 2-4 ຊົ່ວໂມງ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມຮີດຄອງປະເພນີຍິງ, ຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍສາມາດເອົາໄດ້ 2.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານແມ່ນ 7% ໄດ້ຈາກການຂາຍປໍສາ 3. ຄອບຄົວຂາດກິນມີລາຍຮັບເຖິງ 6.7% 4. ການເກັບແຂມຍິງ ແລະ ຊາຍແມ່ນເທົ່າກັນ	1. ແມ່ນໃຊ້ພ້າ ແລ້ວລອກເປືອກອອກ, ການລອກເປືອກແມ່ນມີ 2 ຄັ້ງຄື: 2. ແມ່ນລອກເປືອກອອກຈາກແກ່ນ 2 ລອກເປືອກສີຂຽວບາງໆອອກຈາກເສັ້ນສາພາຍຫຼັງເປືອກຂຽວອອກແລ້ວຕາກແດດ ຖ້າແດດກ້າດີແມ່ນໃຊ້ເວລາເຄິ່ງມື້, ຖ້າແດດບໍ່ກ້າແມ່ນຕາກແດດໝົກມື້ ແລ້ວມັດ
ເປືອກເມືອກ	ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍ, ເມືອກກໍ່ຄືກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດອື່ນໆຄືມີແມ່ນຄ້າຢູ່ໜອງຂຽວມາເກັບຊື້. ລາຕາແມ່ນ 1ກິໂລ/ 5000ກີບ	1. ເມືອກແມ່ນມີໜ້ອຍບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ 2. ປະຊາຊົນຂາຍ1 ໂຕ່ນ 3. ໄລຍະທາງໄປເກັບແມ່ນ 2-4ຊົ່ວໂມງນັບແຕ່ບ້ານທາບ່ອນມີເມືອກ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມແຕ່ມີຂໍ້ຫ້ວງຫ້າມບາງກໍລະນີຄື: ຫ້າມຂຸດເອົາຮາກ ແລະຍິງ,ຊາຍ, ເດັກນ້ອຍແມ່ນສາມາດເກັບໄດ້ 2. ປະຊາຊົນໄປເກັບແມ່ນໝົດບ້ານ 3. ຜູ້ຊາຍມີສ່ວນຜຮ່ວມ 60% 4. ຄອບຄົວທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແມ່ນຄອບຄົວຂາດກິນມີລາຍຮັບເຖິງ 6.7%ຂອງລາຍທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ	1. ແມ່ນໃຊ້ພ້າຕັດເຄືອ, ໃຊ້ສຽມຂຸດຮາກຕັດເປັນທ່ອນຍາວປະມານ1ແມັດໃສ່ເປົ້າເອົາໄມ້ທັບເອົາແຕ່ເປືອກ, ແກ່ນບໍ່ເອົາ 2. ແລ້ວຕາກແດດປະມານ 1ມື້ຖ້າແດດກ້າ, ຖ້າແດດບໍ່ກ້າແມ່ນ 2-3ມື້

ຄັ່ງ(ປ່ອຍ)	ທີ່ຜ່ານມາແມ່ນມີຫຼາຍ ມີທັງພໍ່ຄ້າໝອງຊຽວ ແລະ ພໍ່ຄ້າຈີນມາ ຊອກເກັບຊື້. ລາຄາແມ່ນ 13.000ກີບຕໍ່ກິໂລ	1. ປະຈຸບັນແມ່ນມີໜ້ອຍບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດແຕ່ຕໍ່ໄປຈະມີຫຼາຍຍ້ອນປະຊາຊົນນິຍົມກັນປ່ອຍຫຼາຍປະຈຸບັນເນື້ອປ່ອຍຄັ່ງມີ 7ເຮັກຕາ 2. ປະຊາຊົນເກັບຂາຍມີ 600ກິໂລ/ປີ 3 ຄັ່ງປີ1 ເກັບໄດ້2 ເທື່ອຄື ເດືອນ5 ແລະ ເດືອນ11 4. ໄລຍະທາງຢູ່ 1-2ຊົ່ວໂມງ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມຮີດຄອງປະເພນີແມ່ນສາມາດປູກ ແລະ ເກັບໄດ້ ທຸກຄົນ 2. ປະຈຸບັນຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຈາກຄັ່ງມີແຕ່ຄອບຄົວຮັ່ງມີຍ້ອນເຂົາເຈົ້າມີດິນປູກມີລາຍຮັບເຖິງ 5.7% ສຳລັບຄອບຄົວຂາດກິນແມ່ນບໍ່ມີຍ້ອນບໍ່ມີດິນ ປູກ 3.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານຄັ່ງມີຢູ່3.33%ຂອງລາຍຮັບ	1.ຄັ່ງທີ່ຈະເກັບອາຍຸຕ້ອງໄດ້ 6 ເດືອນປີ , ການເກັບແມ່ນອີງຕາມຄັ່ງຖ້າຄັ່ງຍາວຮອດໃຊ້ແມ່ນຕັດຮອດເອົາຫັ້ນ 2. ການປຸ່ງແຕ່ງກ່ອນຈະຂາຍແມ່ນມີ2 ແບບຄື: *ຄັ່ງແນວພັນ ແມ່ນຕັດທ່ອນຍາວ 20 ຊມຫ້າມໃສ່ເປົ້າມັນຮ້ອນແມ່ຄັ່ງຈະໄຕ່ອອກ *ຄັ່ງແຫ້ງທີ່ຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ ແມ່ນແກະອອກຈາກໄມ້ ແລ້ວຕາກແດດ2-3ມື້
ໂຕແມ້	ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍມີແມ່ນ\ຄ້າມາຊອກຊື້ຢູ່ກັບບ້ານ ລາຄາ50.000ກີບ/ໂລ	1. ແມ່ນມີໜ້ອຍຍ້ອນວ່າອີງລະດູການຖ້າມີໃດຝົນຕົກຫຼາຍເຮັດໃຫ້ໜໍ່ມີນ້ຳຫຼາຍຈະບໍ່ເກີດມີໂຕແມ້ 2. ປະຊົນເກັບມາຂາຍ 600ກິໂລ/ ປີ 3. ໄລຍະທາງ ແມ່ນ 5-6 ຊົ່ວໂມງ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມຮີດຄອງປະເພນີແມ່ນສາມາດເກັບໄດ້ທຸກຄົນ 2.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານ 12.8% ແມ່ນໄດ້ຈາກການຂາຍໂຕແມ້ 3.ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍຮັບຈາກໂຕແມ້ ແມ່ນຄອບຄົວຂາດກິນມີລາຍຮັບເຖິງ 3.4%	1. ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດເອົາລຳ, ໜໍ່ທີ່ມີໂຕແມ້ຢູ່ ແລ້ວເຄາະເອົາແຕ່ໂຕແມ້ ອຸປະກອນທີ່ໃສໂຕແມ້ຕ້ອງແມ່ນບັ້ງໄມ້.ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໂຕແມ້ຕາຍ, ໂຕ ແມ້ແມ່ນຂາຍເປັນໂຕດິບ 2. ໂຕແມ້ຄົນນິຍົມເຮັດຂົ້ວກິນກັບເຂົ້າ. ບາງເທື່ອກໍ່ຕີປົນກັບໄຂ່ແລ້ວຈື້ນ.
ໄມ້ເຮ້ຍ	ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຂ່ຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເກັບກູ້ມານຳໃຊ້ພາຍຄົວເຮືອນ	1. ສວນຊັບພະຍາກອນ ແມ່ນມີຫຼາຍຍ້ອນວ່າໄມ້ເຮ້ຍມັນມີການ ຂະຫຍາຍໄວກ່ວາໄມ້ປ່ອງຊະນິດອື້ນໆ ແລະ ໜໍ່ຂອງມັນຄົນກໍ່ບໍ່ນິມກິນ, ມີການໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງຕ່ຳ 1-2 ປີ 2. ໃຊ້ ເວລາອອກຈາກໄປ ຫາ ປ່າໄມ້ ເຮ້ຍແມ່ນ 30 ນາທີ	1.ການເກັບກູ້ພັກລັດແມ່ນບໍ່ໄດ້ຫ້ວງຫ້າມຮີດຄອງປະເພນີຍິງ,ຊາຍແມ່ນເກັບໄດ້ 2. ປະຊາຊົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຕັດໄມ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍ 80% 3. ຄອບຄົວທີ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍແມ່ນຄອບຄົວທຸກຈົນ,	1. ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດເປັນລຳແລ້ວລິງກິ່ງ, ງາ, ແລະ ໃບອອກ, ໄມ້ທີ່ນຳມາໃຊ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີອາຍຸ 2ປີ, ມັນຈິ່ງໝັ້ນ ແລະ ມີການນຳໃຊ້ງານຫຼາຍ ປີ 2. ສວນແມ່ນຊັບເຮັດຟາກຸ້ງເຮືອນ, ແອມຝາເຮືອນ ເຮັດຄອງເປັດ,ໄກ່. ແລະ ນຳມາຈັກຕ໋ອກເພື່ອ ສ້ານຫວດ, ກະລາ
ໄມ້ຈິງ(ປຸກສ້າງ)	ແມ່ນບໍ່ມີຫຼາຍເພາະຂາຍໃຫ້ແຕ່ຄົນຢູ່ພາຍໃນບ້ານເພື່ອເອົາມາປຸກເຮືອນເທົ່ານັ້ນ	1. ຊັບພະຍາກອນແມ່ນມີຫຼາຍ. ຍ້ອນວ່າບ້ານມຂໍ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດຂາຍ, ມີແຕ່ເອົາມານຳໃຊ້ໄດ້ 2. ອອກຈາກບ້ານຫາປ່າ	1. ແມ່ນມີການຫ້ວງຫ້າມ 2. ຜູ້ທີ່ໄປເອົາໄມ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍ 95% 3. ການໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນບ້ານແມ່ນ80%	1. ການເກັບກູ້ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດ, ເລື້ອຍປາດ ເປັນຕົ້ນ ຫຼື ເປັນທ່ອນແລ້ວແຕ່ຄວາມຕ້ອງການຈະນຳໃຊ້ 2. ເອົາມາເຮັດເປັນໄມ້ຄຳ

		ບ່ອນ ທີ່ ມີໄມ້ຈິງ ແມ່ນ 1 ຊົ່ວໂມງ		ແບບ,ໄມ້ຄີ ໄມ້ກ້ອນ ແລະ ບາງເຮືອນກໍ່ເອົາເຮັດເສົາເຮືອນກໍ່ມີ
ໄມ້ຟືນ	ສະເພາະຢູ່ບ້ານນີ້ຟືນແມ່ນບໍ່ໄດ້ຂາຍມີແຕ່ເອົາມາດັງພາຍໃນຄົວເຮືອນເທົ່ານັ້ນ	1. ແມ່ນມີຫຼາຍຍ້ອນມີການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແລະ ມັນຕາຍເອງ ກໍ່ມີ 2. ໃຊ້ເວລາຢູ່ 30 ນາທີ	1.ຖ້າເປັນຟືນໄມ້ຕາຍຢູ່ກາງໄຮ່ ແມ່ນບໍ່ຫ້ອງຫ້າມ, ແຕ່ຖ້າເປັນໄມ້ຢືນຕົ້ນຢູ່ປ່າແມ່ນຫ້ອງຫ້າມ, ຍິງ,ຊາຍສາມາດເອົາໄດ້ 2. ການໃຊ້ຟືນຢູ່ໃນບ້ານແມ່ນ100% 3. ຟືນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນກັບທຸກໆລະດັບຄອບຄົວ	1. ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດ, ເລື້ອຍປາດ ເປັນທ່ອນຫຼື ເປັນດົ້ນ 2. ໃຊ້ຜ້າ ຫຼື ຂວນຜ່າເປັນດົ້ນນ້ອຍເພື່ອສະດວກໃນການດັງ

<u>ບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ</u>

ຜະລິດຕະພັນ	ການຕະຫຼາດ	ຊັບພະຍາກອນ ແລ ະໄລຍະທາງ	ນະໂຍບາຍ, ຮີດຄອງປະເພນີ	ວິທີການເກັບກູ້ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ
ປາ	1 ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຂາຍຫຼາຍ. ສ່ວນຫຼາຍມີແຕ່ຫາມາກິນເທົ່ານັ້ນ	1 ກໍ່ມີ ໜ້ອຍຍ້ອນຄົນຫາກິນຫຼາຍ, ປາສາມາດຫາໄດ້ຕະຫຼອດປີ 2 ອອກຈາກບ້ານຫາທ່ານ້ຳແມ່ນໃຊ້ເວລາຢູ່ 30 ນາທີ	1 ບໍ່ມີການ ຫ້ອງຫ້າມຖ້າຫາແບບຕາມ ທຳມະຊາດ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມລະເບີດ ຫຼື ໃຊ້ຢາເບືອຍິງ, ຊາຍແມ່ນຫາໄດ້	1ແມ່ນໃຊ້ແຫ້,ມອງແລະ ສ້ອນ 2 ປີ້ງ, ແກ້ງ, ເອາະ
ກຸ້ງ	1. ແມ່ນ ຕ້ອງການຫຼາຍໄດ້ຂາຍຢູ່ກັບບ້ານແມ່ຄ້າທີ່ມາເກັບຊື້ແມ່ນມາຈາກໝອງຊຽວ ແລະ ພວກ ຮ້ານອາຫານ 2.ລາຄາ1ກິໂລ/ 40.000	1. ແມ່ນ ມີຫຼາຍແຕ່ຕ້ອງອີງ ຕາມລະດູການ 2. ແມ່ນໃຊ້ເວລາ30 ນາທີ 3. ຊ່ວງທີ່ມີກຸ້ງເດືອນ 7-9	1 ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ອງຫ້າມ. ຍິງ,ຊາຍ ເກັບໄດ້ ຜູ້ເກັບຊື້ຕ້ອງມີ ໃບເກັບຊື້ມາແຕ່ຂັ້ນເມືອງ	1 ແມ່ນໃຊ້ໄຊ ແລະ ສ້ອນ 2 ຂາຍເປັນໂຕດິບ, ຂາຍເປັນກິໂລ, ກຸ້ງເຮັດກິນໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ຈຶ້ນ, ເອາະ, ຕົ້ມຍຳ
ໜໍ່ຂີມ	1 ແມ່ນ ມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຄືມີແມ່ຄ້າມາຊອກຊື້ຢູ່ກັບບ້ານແຕ່ຊາວບ້ານບໍ່ມີໜໍ່ຂາຍ.	1. ແມ່ນມີໜ້ອຍບ້ອນການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່. ເປັນຂີຕາຍ 2.ໃຊ້ເວລາຢູ່ 1.30 ຊົ່ວໂມງ 3. ລະດູການເກັບກູ້ 3-5	1 ເລື່ອງການເກັບກູ້ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ອງຫ້າມ. ຍິງ,ຊາຍເກັບໄດ້ 2. ຜູ້ທີ່ໄປເອົາໜໍ່ຍິງ70%	1 ແມ່ນໃຊ້ແວກ, ສ້ຽມຊຸດ ແລະ ໃຊ້ຜ້າຕັດ 2 ໜໍ່ຂີມແມ່ນນິຍົມເຮັດແກງ, ຕົ້ມກັບຂອງກິນ
ປໍສາ	1. ແມ່ນ ມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍມີພໍ່ຄ້າເຂົ້າມາເກັບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານ 2. ລາຄາຂາຍ1 ກິໂລຕໍ່ 3000ກີບ	1.ມີ ຫຼາຍແຕ່ບໍ່ຕະຫຼອດປີມີມີເປັນຊ່ວງລະດູການ 2. ປະຊີນເກັບ 10 ໂຕ່ນ 3. ອອກຈາກບ້ານຫາບ່ອນມີສາແມ່ນຂຶ້ນກັບແຕ່ລະພື້ນທີ່ແຕ່ມີຫຼາຍ ແລະ ປະຊາຊົນມັກໄປແມ່ນ ໃຊ້ເວລາຢູ່	1. ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການຫ້ອງຫ້າມ ແລະ ຍິງ, ຊາຍເດັກນ້ອຍສາມາດເກັບໄດ້ 2.ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານ 11.9%ແມ່ນໄດ້ຈາກການຂາຍປໍສາ 3. ປະຊາຊົນທີ່ໄປເກັບມີ	1. ໃຊ້ຜ້າຕັດຕົ້ນລົງແລ້ວລອກສາຈາກແກ່ນແລ້ວໃສ່ເປົ້າຫຼືມັດເຮັດເປັນຫາບຄືກັບຫາບຟືນ,ຫາບມາບ້ານ 2. ກ່ອນຈະຂາຍແມ່ນຕ້ອງລອກເປືອກສີຂຽວບາງໆອອກໃຫ້ໝົດແລ້ວຕາກແດດໃຫ້

		1 ຊົ່ວ ໂມງ. 4. ລະການເກັບກູ້ແມ່ນມີ 2 ຊ່ວງຄື: ເດືອນ 3-4 ແລະ ເດືອນ 10-11	90% 4. ຄອບຄົວທຸກຈົນມີລາຍ ຮັບຈາກການຂາຍປໍສາ ແມ່ນ10.5%ຂອງລາຍຮັບ ທັງໝົດ	ແຫ້ງດີຖ້າແດດ ກ້າດີ. ຕາກ ມື້ 1 ກໍ່ໄດ້.
ແຂມ	1. ແມ່ນກໍ່ຄືກັບປໍສາມີພໍ່ ຄ້າເຂົ້າມາເກັບຊື້ຢູ່ ກັບ ບ້ານ 2. ລາຄາ1 ກິໂລດ່3000	1.ແມ່ນມີຫຼາຍແຕ່ອີງຕາມ ລະດູການຄື: ເດືອນ 1-3 ບາງປີ ກໍ່ບໍ່ພໍ ກັບຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ຍ້ອນຊ່ວງລະດູການມັນສັ້ນ ເກັບບໍ່ທັນກໍ່ແກ້ກ່ອນ 2. ປະຊາຊົນເກັບມາຂາຍ 9ໂຕ່ນ 3. ການໄປເອົາແຂມແຕ່ ບ້ານຫາປ່າແຂມໃຊ້ເວລາ 30ນາທີ ຫາ 1 ຊົ່ວໂມງ 4. ລະການເກັບກູ້ແມ່ນ ເດືອນ1-3	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມ ໃນກໍລະນີເກີດເອງຕາມທຳ ມະຊາດ, ຫ້ວງຫ້າມໃນເມື່ອ ເກີດຢູ່ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ຂອງ ບຸກຄົນ,ຮີດຄອງປະເພນີ ຍິງ, ຊາຍແມ່ນເກັບໄດ້ 2 ລາຍຮັບທັງໝົດຂອງບ້ານ 10.7%ແມ່ນໄດ້ຈາກການ ຂາຍແຂມ 3. ປະຊາຊົນທີ່ໄປເກັບມີ 90% 4. ຄອບຄົວທຸກຈົນລາຍຮັບ ຈາກການຂາຍສາຍແມ່ນ 12.3%	1. ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຂໍເກາະແລ້ວ ຕັດເອົາອຸປະກອນທີ່ໃສ່ ແມ່ນກະແຢ້ ຫຼື ໃຊ້ເຊືອມັດ ແມ່ນຕາກແດດໃຫ້ດອກຫ້າວ ແລ້ວຟາດເອົາດອກອອກລີງ ກີ່ງງາເຮັດຕາມແມ່ຄ້າສັ່ງ ບາງເທື່ອບໍ່ມີແດດຕາກແມ່ນ ໃຊ້ໄຟລົນ. ການໃຊ້ໄຟລົນ ແມ່ນໄດ້ນ້ຳໜັກດີກ່ວາຕາກ ແດດແຕ່ເກັບໄວ້ດົນບໍ່ໄດ້
ໄມ້ຟື້ນ	ແມ່ນບໍ່ຕ້ອງການມີແຕ່ ເອົາມາດັງພາຍໃນຄົວ ເຮືອນເທົ່ານັ້ນ	1. ກໍ່ມີໜ້ອຍຍ້ອນມີນະໂຍ ບາຍໃຫ້ຍຸດຕິການຖາງປ່າ ໄມ້ໃຫຍ່ເພື່ອເຮັດໄຮ່ ແມ່ນ ຂື້ນກັບແຕ່ລະພື້ນທີ່ໄຮ່ຂອງ ແຕ່ລະຄົນແຕ່ ສວນໃຫຍ່ ແມ່ນໃຊ້ເວລາ ຢູ່ 30 ນາທີ	1. ແມ່ນບໍ່ມີການຫ້ວງຫ້າມ ເພາະເປັນຟື້ນໄມ້ຕາຍຍີງ, ຊາຍ ສາມາດເອົາໄດ້	1.ໃຊ້ ຜ້າຕັດ ຫຼື ເລື້ອຍປາດ ເປັນທ່ອນ,ກ່ອນຈະດັງຕ້ອງໄດ້ ຜ່າເປັນດິ້ນກ່ອນ. ອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ແມ່ນຜ້າ, ຂວນ
ໄມ້ຈິງ ໄມ້ປຸກສ້າງ	1 ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງ ການຫຼາຍແຕ່ທາງບ້ານມີ ຂໍກຳນົດຫ້າມຕັດຂາຍມີ ແຕ່ເອົາມານຳໃຊ້ໄດ້	1 ແມ່ນມີໜ້ອຍຍ້ອນມີ ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຢູ່ 2 ຍ່າງແຕ່ບ້ານຫາປ່າທີ່ມີ ຈີງແມ່ນໃຊ້ເວລາຢູ່ 30 ນາທີ ຫາ1 ຊົ່ວໂມງ	ແມ່ນມີການຫ້ວງຫ້າມ ຍ້ອນມີ ການຮັກສາປ່າ ໄມ້, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຕົ້ນນ້ຳ ລຳທານ	ແມ່ນໃຊ້ຜ້າ,ຂວານ ແລະ ເລື້ອຍຕັດຕົ້ນລົງຕັດເປັນຕອນ, ເລື້ອຍເຮັດເປັນແປຮູບເພື່ອນຳ ໃຊ້ປຸກສ້າງເຮືອນ ແລະ ຂາຍ
ໄມ້ເຮ້ຍ	ບໍ່ຕ້ອງການມີແຕ່ເອົາມາ ໃຊ້ພາຍໃນຄົວເຮືອນ	1 ກໍ່ມີ ໜ້ອຍພໍແຕ່ນຳມາ ຊົມໃຊ້ 2 ຍ່າງແຕ່ ບ້ານຫາປ່າໄມ້ ແຮ້ແມ່ນໃຊ້ເວລາຢູ່ 30 ນາທີ	1 ການເກັບກູ້ທາງຂັ້ນກໍ່ບໍ່ມີ ການຫ້ວງຫ້າມ, ຮີດຄອງປະ ເພນີ ຍິງ,ຊາຍແມ່ນສາ ມາດເອົາໄດ້ 2 ຄອບຄົວທີ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍ ກ່ວາໝູ່ແມ່ນຄອບຄົວທຸກ ຈົນ	ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດລຳລົງແລ້ວກີ່ງ ງາອອກເພື່ອນຳມາ ຈັກຕອກ ເພື່ອສານແອບເຂົ້າ,ຫວດ ແລະ ເຮັດຍູ ກວດ
ໝາກຕາວ	1 ແມ່ນມີໜ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍມີ	1ມີໜ້ອຍແລະມີ ເປັນຊວ່ງ	1 ບໍ່ຫ້າມໃນການເກັບກູ້	ແມ່ນຂຶ້ນຕົ້ນແລ້ວໃຊ້ ຜ້າຕັດ

	ຜູ້ມາຊອກເກັບຊື້ 2 ລາຄາ2000ກີບຕໍ່ກິໂລ	ລະດູການຄື:ເດືອນ 11-12 2 ອອກຈາກບ້ານໄປຫາປ່າ ຕາວໃຊ້ເວລາຍ່າງ1 ຊົ່ວໂມງ	ໝາກແຕ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ຕັດເອົາ ຍອດມາກິນແລະ ຕັດຕົ້ນ ເວລາເກັບເອົາໝາກຂອງ ມັນຮີດຄອງປະເພນີຍິງ, ຊາຍແມ່ນ ສາມາດເອົາໄດ້ 2 ລາຍຮັບຂອງບ້ານ 0.2% ໄດ້ຈາກການຂາຍໝາກ ຕາວ 3 ປະຊິນມີສ່ວນຮ່ວມ31% ໃນການເກັບຕາວຂາຍ 4 ຜູ້ທີ່ເກັບໝາກຕາວແມ່ນ ຜູ້ຊາຍ90% ຄອບຄົວທຸກຈົນມີລາຍ ຮັບຈາກການຂາຍຕາວ ແມ່ນ5.3% ຂອງລາຍຮັບ ທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ	ເອົາແຊງທີ່ມີ ໝາກແກ່ລົງ ໂດຍມີການຍາມເບິ່ງໝາກ1 ກ່ອນວ່າໝາກແກ່ແລ້ວບໍ ຈຶ່ງຕັດລົງເປັນແຊງປົດໝາກ ໃສ່ ໝໍ້ຕົ້ມໃຫ້ ສຸກ,ການ ຕົ້ມ ແມ່ນ ໃຊ້ເວລາປະມານປະ1 ຊົ່ວໂມງ, ຕັດຫົວແລ້ວໜີບ ເອົາແກ່ນມັນໄປຂາຍ

8. ການວິເຄາະບັນຫາ

ເມື່ອຊາວບ້ານທັງ2ບ້ານໄດ້ຄັດເລືອກເອົາຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນບູລະມະສິດໄດ້ແລ້ວ.ຈະໄດ້ມາວິເຄາະ ບັນຫາຂອງແຕ່ລະຜະລິດເພື່ອຊອກຫາສາຍເຫດ, ວິທີການແກ້ໄຂ ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂຊີຊິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີ ຂື້ນ.

<u>ບ້ານຫ້ວຍຊຸນນ້ອຍ</u>

ຊື່ຜະລິດຕະພັນ	**ບັນຫາ**	**ສາຍເຫດ**	**ວິທີແກ້ໄຂ**	**ຂໍສະເໜີ**
ແຂມ	ແມ່ຄ້າກົດລາຄາ	ຍ້ອນບໍ່ມີແມ່ຄ້າຄໍາປະກັນ ລາຄາ	ໃຫ້ແມ່ຄ້າເອົາເງິນ ມາມັດຈໍາ	- ເມື່ອປະຊາຊົນ ເຮັດຕາມສັ່ງ ແລ້ວບໍ່ໃຫ້ ກົດ ລາຄາອີກ - ໃຫ້ທາງຂັ້ນ ເທິງຕິດຕາມ ກວດກາເບິ່ງຕາຊົງເປັ ນປະຈໍາ
		ຍ້ອນເອົາໝາກຫີນຫຼືໝາກປີ ຍັດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນໍ້າໜັກຫຼາຍ, ຍ້ອນໃຫ້ລາຄາຖືກ	ບໍ່ໃຫ້ເອົາຫຍັງຍັດ	
		ຫັກກ້ານຍາວໂພດຢາກໄດນໍ້າ ໜັກຫຼາຍ	ຢາກໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຮັດຕາມແມ່ຄ້າສັ່ງ	
		ເອົານໍ້າທີດກ່ອນຈະຂາຍ		
		ເອົາໄຟລົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນໍ້າ ໜັກດີ		

ປໍສາ	ຄຸນນະພາບບໍ່ດີ	ຕາກສາບໍ່ແຫ້ງ ເຮັດໃຫ້ສາແດງ, ລອກເປືອກອອກບໍ່ໝົດ.	ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ, ລອກເປືອກໃຫ້ໝົດ	ຢາກໃຫ້ແມ່ ຄ້າວາງມາດຖານຂອງສິນຄ້າອອກມາກ່ອນຈະຮອດລະດູເກັບຊື້
		ເມື່ອຝົນຕົກສາຢູ່ສາງຈະຕົກໂມກ	ແມ່ຄ້າຄວນກວດກາຄືນໃໝ່ກ່ອນຈະເກັບຊື້	
ເປືອກເມືອກ	ມີໜ້ອຍ	ບໍ່ມີສວນປູກມີແຕ່ເກັບຕາມທຳມະຊາດ	ຈະປູກເປັນສວນບຸກຄົນ	ຢາກໃຫ້ທາງຂັ້ນລົງມາແນະນຳ ຕົກເນັກການປູກໃຫ້
		ການເກັບແມ່ນເກັບແບບດັບສູນ(ເອົາທັງຮາກ)	ບ້ານຕ້ອງວາງລະບຽບການເກັບກູ້	
		ເລືອກດິນເກີດ		
ຄັ່ງ	ຄຸນນະພາບບໍ່ດີ	ຕາກບໍ່ແຫ້ງ	ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ ແລະເຮັດຕາມແມ່ຄ້າສັ່ງ	ຢາກໃຫ້ຂັ້ນເທິງລົງມາແນະນຳວິທີກຳຈັດສັດຕູຂອງຄັ່ງ(ມົດດຳ)
	ລາຄາບໍ່ຄົງທີ	ຍ້ອນແມ່ຄ້າມາຊິງກັນຊື້	ຢາກໃຫ້ມີ ຜູ້ເກັບຊື້ໜ້ອຍຄົນເທົ່າແຮງດີ ເພາະລາຄາຈະແນ່ນອນກວ່າ ຍ້ອນເຮົາສາມາດຕໍ່ຮອງລາຄາກັນໄດ້ລະຫ່ວາງ ຜູ້ເກັບ ຊື້ ກັບ ຜູ້ ຜະລິດ	
		ຍາມໜ້ອຍລາຄາແພງ, ຕາມມີຫຼາຍລາຄາຖືກ		

ບ.ຫ້ວຍເຫຼັກ

ຊື່ຜະລິດຕະພັນ	ບັນຫາ	ສາຍເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂ	ຂໍ້ສະເໜີ
ປໍສາ	ລາຄາບໍ່ຄົງທີ	ບໍ່ມີ ບໍລິສັດມາຄໍ້າປະກັນເລື່ອງລາຄາ	ຕ້ອງຊອກພໍ່ຄ້າມາຄໍ້າປະກັນທາງດ້ານລາຄາ	- ຢາກສະເໜີໃຫ້ທາງຂັ້ນເທີ່ງລົງມາເຝິກອົບຮົມການປູກ ແລະ ການເກັບຮັກສາ - ຢາກໃຫ້ມີບໍລິສັດມາຄໍ້າປະກັນດ້ານ ເກັບຊື້
	ຄຸນນະພາບບໍ່ດີ	ດິນຟ້າອາກາດບໍ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກເຊັ່ນ:ຝົກຕົກ(ເຮັດສາຕົກໂມກ)	ຕາກໃຫ້ແຫ້ງດີ	
		ສາແກ່ເກີນໄປຈະເປັນສີແດງ ແລະລັກເອົາສາແກ່ປົນສາອ່ອນ	ເລືອກເອົາສາອ່ອນມາລອກຕ້ອງແມ່ນສາທີ່ມີອາຍຸ 2-3 ປີ	

			ລົງມາ	
		ລອກເປືອກບໍ່ໝົດ	ລອກໃຫ້ຫຼອນດີເປັນກົບຍາວງາມ	
ແຂມ	ຄຸນນະພາບບໍ່ດີ	ຍ້ອນປະຊາຊົນຂາດເຕັກນິກໃນການປັບແຕ່ງ(ການຍາວ)	ລະດົມໃຫ້ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ມາດຖານຕາມຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດ	ຢາກໃຫ້ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍກວດກາການເກັບຊື້,ຂາຍຢູ່ພາຍໃນບ້ານ
	ການຊັ່ງຕາຊິງແມ່ນບໍ່ມີການຈັດເຈດ	ຍ້ອນມີການຍາດແຍ່ງກັນຊື້ບາງເທື່ອໃຫ້ລາຄາສູງແຕ່ເຮັດຊິງແຮງ	ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ (ບ້ານຕ້ອງເປັນຫຼັກ)	
ຕາວ	ການເກັບກູ້	ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານ	ໃຊ້ຂັ້ນໄດຂຶ້ນ,	- ຢາກໃຫ້ທາງບ້ານ ແກ້ໄຂດ້ານຄຸນະພາບເພື່ອຈະປັບປຸງດ້ານລາຄາໃຫ້ດີຂື້ນ. - ຢາກໃຫ້ມີວິຊາການລົງແນະນຳການສັງເກດເບິ່ງໝາກແບບໃດ ຈຶ່ງເປັນໝາກແກ່ ແລະການຕົ້ມ ຈະໃຊ້ເລວາເທົ່າໃດ ໝາກຈຶ່ງສຸກດີ
		ກົກສູງ		
	ລາຄາຖືກ	ຄຸນນະພາບບໍດີ(ຕົ້ມບໍ່ສຸກ, ບາງເທື່ອກໍ່ເອົາໝາກອ່ອນ ຫຼື ແກ່ໂພດ)	ຕົ້ມໃຫ້ສຸກຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາໝາກພໍດີກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ	
ໂຕແມ້	ການຂຸດຄົ້ນ	ໝໍ່,ລຳໄມ້ແມ່ນມີຄວາມເສຍຫາຍຫຼາຍເພາະຊາວບ້ານເຮັດແບບດັນສູນ(ໄມ້ຊາງ,ໄມ້ຫົກ)	- ທາງບ້າບຈະວາງລະບຽບການເກັບກູ້ - ຕ້ອງຕັດແຕ່ລຳທີ່ມີໂຕແມ້ ລຳທີ່ມີໂຕແມ້ຈະມີລັກສະນະ ມີຮູດວງເຈາະ.ປ້ອງໄມ້ຈະຖື	ເວລາມີປະຊຸມບ້ານຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານນີ້ຕ້ອງສະເໜີ ຫຼື ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ເຂົ້າໃຈ
ຄັ່ງ	ກົກຖົ່ວແຮຕາຍ	ດິນຟ້າອາກາດບໍ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ(ຝົນບໍ່ຕົກ)	ມັ່ນອານາໄມພື້ນທີ່ສວນຖົ່ວແຮ	
		ແມງແຄງຢຽວໃສ່ຍອດ ແລະໃບເຮັດໃຫ້ໃບຮ່ຽວແລ້ວຕາຍເພາະຍ່ຽວແມງແຄງມັນຮ້ອນ		

		ຕູນກັດຮາກ		
	ຄັ່ບໍ່ງາມ	ມົດກິນແມ່ຄັ່ງ	ມັ່ນເບິ່ງແມ່ຄັ່ງ ແລະ ກວດກາເບິ່ງສັດຕູພືດຕະຫຼອດ	
		ເວລາຄັ່ງແກ່ໜູກັດກິນ		

9. ການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ປ່າ

ການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ປ່າແມ່ນ.ບໍ່ໄດ້ສຳຫຼວດໝົດພື້ນທີ່ຂອງບ້ານພຽງແຕ່ເລືອກເອົາບາງເຂດເທົ່ານັ້ນ. ຜ່ານ
ການລົງສຳຫຼວດຕົວຈິງຂອງ 2 ບ້ານສ່ວນຫຼາຍເປັນພື້ນທີ່ປ່າເລົ່າອ່ອນທີ່ມີອາຍຸ 2-4 ປີ.ແລະ ມີຄວາມຊຸ້ນສູງ ຢູ່ເຂດນີ້ປ່າແກ່ແມ່ນ ມີໜ້ອຍເຊິ່ງເປັນລັກສະນະປ່າປະສົມ ແລະ ມີສາຍນ້ຳໄຫຼຕາມຮອມຜາ.

ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ປ່າເລົ່າອ່ອນ ແລະ ແຄມຫ້ວຍມີພືດພັນ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເກີດຢູ່ຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ເມືອກ, ປໍສາ, ແຂມ, ກົກຕາວ, ໝາກປີປ່າ, ຜັກກູດນ້ຳ, ຜັກຮາກ ແລະ ອື່ນໆ. ສ່ວນເຂດປ່າແກ່ຈະປະກອບມີ: ໄມ້ຊາງ, ໄມ້ຫົກ, ໄມ້ຊອດ, ໄມ້ເຮ້ຍ, ໄມ້ໄລ່, ໄມ້ກໍ, ໄມ້ຟາວ, ໄມ້ດູ່, ໄມ້ຊີ້, ໄມ້ຫຽນ, ເຄືອ3ຫ່າງ, ສະຄານ, ເຫັດສະນຸ້ນ, ເຫັດບົ້, ລາຍລະອຽດແມ່ນຢູ່ປະຕິທິນລະດູການອາຫານ ແລະ ການຈັດປະເພດຄວາມສຳຄັນຂອງກິນ,ຂາຍ, ຊົມໃຊ້.

<u>ສະພາບລວມທົ່ວໄປຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ</u>

ສຳລັບສະພາບລວມຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນ ເລືອກເອົາສະເພາະແຕ່ຊະນິດທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ :

<u>ປໍສາ</u>

ແມ່ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດໜຶ່ງທີ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດໄດ້ບ່ອນດິນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມເຢັນ ເຊັ່ນ: ຕີນຜາ, ແຄມຫ້ວຍ ແລະ ຕາມປ່າເລົ່າອ່ອນຄື ປ່າທີ່ຖືກຖາງເຮັດໄຮ່ມາກ່ອນປີຕໍ່ມາສາຈະເກີດຂື້ນ. ຖ້າມີການອານາໄມທຸກປີສາຈະງາມ ແລະ ມີການຂະຫຍາຍອອກຫຼາຍເລື້ອຍໆ ເພາະມັນຂະຫຍາຍໄດ້ດ້ວຍຮາກ ແລະ ແກ່ນ. ປໍສາຢູ່ເຂດນີ້ມີ 2ຊະນິດຄື: ຊະນິດໝາກຍາວ ແລະ ໝາກປ້ອມ

- ຊະນິດໝາກຍາວຈະມີລັກສະນະເປືອກໝາສີຂາວ, ກົກໃຫຍ່ງາມ, ມີງ່າໜ້ອຍແມງໄມ້ກໍ່ບໍ່ມັກເຈາະ ແລະ ມີນ້ຳໝັກຫຼາຍກວ່າຊະນິດປ້ອມ
- ຊະນິດປ້ອມເປືອກບາງມີສີດຳ,ຕົ້ນຕ່ຳມີງ່າຫຼາຍແມງໄມ້ມັກເຈາະເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີນ້ຳລໍ່ລ້ຽງເຮັດໃຫ້ສາເປັນຕູດ ແລະສາຈະຕິດແກ່ນເປັນສາຍເຫດເຮັດໃຫ້ ສາລອກຍາກ

ບໍເວດປໍສາ

ມັກເກີດຢູ່ຕາມບ່ອນດິນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມ(ເຂດຕີນຜາ, ແຄມນ້ຳ) ແລະ ຕາມປ່າເລົ່າແຕ່ສາທີ່ເກີດ ຢູ່ປ່າເລົ່າອ່ອນຈະບໍ່ມີງາມຄືກັບສາທີ່ເກີດຕາມຕີນຜາແລະແຄມຫ້ວຍ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເກີດຢູ່ບໍລິເວນປ່າສາ ຈະມີໄມ້ຈິງ, ໄມ້ຊາງ, ກົກກ້ວຍ, ປ່າຫຍ້າຍຸງ.

ການຂະຫຍາຍພັນ

ປໍສາຂະຫຍາຍພັນໄດ້ດ້ວຍແກ່ນ,ເຫົ້ງາ ແລະ ຮາກດັ່ງນັ້ນມັນຈິ່ງຂະຫຍາຍເອງໄດ້ໃນທຳມະ ຊາດທີ່ຜ່ານມາຊາວບ້ານບໍ່ເຄີຍປູກປໍສາມີແຕ່ເມື່ອມັນເກີດຂື້ນຢູ່ພື້ນທີ່ແລ້ວປົກປັກຮັກສາເອົາຂອງໃຜ ລາວປະຈຸບັນກໍ່ມີບາງຄອບຄົວທີ່ເລີ້ມປູກແບບລັກຊະນະປູກເສີ້ມພື້ນທີ່ມີປໍສາຢູ່ແລ້ວເຊັ່ນ:ພື້ນທີ່ສວນ ແຄມນ້ຳ, ປ່າເລົ່າອ່ອນທີ່ເຮັດການຜະລິດມາແລ້ວ

ວິທີການກູ້ ແລະ ການຕົບແຕ່ງກ່ອນຈະຂາຍ

ສາທີ່ມີອາຍຸໄດ້ 8 ເດືອນຂື້ນໄປສາມາດໃຫ້ຜົນພະລິດໄດ້ແລ້ວ, ວິທີເອົາແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດຕົ້ນ, ງ່າ. ລອກອອກຈາກແກນແລ້ວໃສ່ເປົາເປັຫຼືມັດຄືຫາບຟື້ນກໍ່ໄດ້. ຖ້າລອກບໍ່ທັນຊາວບ້ານຈະເອົາສາແຊ່ນ້ຳ ປະໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສາແດງ ແລະ ສາຍັງລອກງາຍເພາະມີຄວາມຊຸ່ມແຕ່ບໍ່ໃຫ້ ກາຍ1ມື້.ຈະເຮັດເນົ່າບໍ່ ງາມ. ການເກັບກູ້ປໍສາຢູ່ເຂດນີສາຕ້ອງມີອາຍຸ 2-3 ປີລົງມາ, ເພາະສາຢູ່ໃນຊ່ວງນີ້ຈະເປັນສາອ່ອນ ແລະ ລອກງ່າຍ. ລະດູການທີ່ເໝາະສົມລຳລັບການເກັບກູ້ສາແມ່ນ ຊ່ວງເດືອນ 3-5 ເພາະຊ່ວງນີ ແມ່ນສາຈະລອກງ່າຍຖ້າກາຍນີໄປປໍສາຈະຕິດແກນ ແລະ ລອກຍາກ

ການຕະຫຼາດ

ແມ່ນມີແມ່ຄ້າ,ພໍ່ຄ້າເກັບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານແລ້ວຂາຍ ໃຫ້ແມ່ຄ້າໝອງຊຽວຕໍ່ບາງປີສາແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ ກັບຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດຍ້ອນວ່າ:

- ຊ່ວງລະດູການເກັບກູ້ຈະຖືກຊ່ວງກະກຽມດິນເພື່ອທຳການຜະລິດ
- ສາມີໜ້ອຍເພາະສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເອົາຈາກທຳມະຊາດບໍ່ໄດ້ປູກ.

ສ່ວນເລື່ອງລາຄາແມ່ນທາງແມ່ຄ້າໝອງຊຽວຈະອອກມາກ່ອນລະດູເກັບກູ່ຂອງແຕ່ລະປີການຂື້ນລົງ ລາຄາຂອງປໍສາແມ່ນອີງຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ. ແລະ ຜູ້ທີ່ເກັບຢູ່ບ້ານແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີໃຫ້ບ້ານຄື: ຄົນ1/ລະດູການ/50.000ກີບ. ສ່ວນທາງບໍລິສັດແມ່ນເສຍໃຫ້ເມືອງເປັນປີ. ແຕ່ລະປີຈະບໍ່ຢູ່ເກົ່າຂື້ນ ກັບການປະມູນຂອງພວກບໍລິສັດ.

<u>ແຂມ</u>

ເກີດເອງຕາມທຳມະຊາດມັກເກີຕາມເປີ້ນພູ,ຍອດຫ້ວຍບ່ອນດິນດານແຂງດິນປະເພດນີປູກພືດບໍ່ງາມ. ບໍລິເວດແຂມອອກຈະມີສຸ່ມໄມ້ຊອດ, ຕົ້ນກໍ, ຫຍ້າຂີມບາງ(ຫຍ້າ3ລ່ຽມ), ກົກເລົາເວົ້າລວມແລ້ວແຂມມັກເກີດຢູ່ປ່າເລົ່າອ່ອກທີ່ມີອາຍຸ 2-3 ປີ. ແຂມສາມາດຂະຫຍາຍພັນໄດ້ດ້ວຍເຫົ້າ.

ວິທີການກູ້ ແລະ ການຕົບແຕ່ງກ່ອນຈະຂາຍ

ແຂມແມ່ນເກັບກູ້ໃນຊ່ວງເດືອນ 2-3 ໃນຊ່ວງນີແຂມກຳລັງງາມ ແລະ ມີຫຼາຍ. ການເອົາແຂມແມ່ນໃຊ້ຜ້າຂໍເກາະ ແລະຕັດເອົາ. ກ່ອນຈະຂາຍແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຕາກແດດໃຫ້ດອກຫ້າວແລ້ວຟາດເອົາດອກອອກ ໃຫ້ໝົດ,ລິງງ່າແຂມແມ່ນມີແມ່ຄ້າມາເກັບຊື້ກັບບ້ານລາຄາ1ກິໂລ/3000ກີບ. ຮອບວຽນຂອງການເກັບກູ້ ປີ1ເທື່ອ1

<u>ເປືອກເມືອກ</u>

ແມ່ນປະເພດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ເປັນເຄືອສາມາດເກີດເອງຕາມທຳມະຊາດໄດ້ບໍ່ວ່າປ່າເລົ່າຫຼືປ່າດົງ ແຕ່ມັນມີການຂະຫຍາຍຕົວແຕກຕ່າງກັນລະຫ່ວາງສອງເຂດນີຄື:

- ປ່າເລົ່າແມ່ນມັນຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າບໍ່ງາມ,ເຄືອນ້ອຍ, ໃບຂອງມັນບົ້ງມັກກິນທີ່ສຸດເມືອກທີ່ ເກີດຢູ່ປ່າເລົ່າມີອາຍຸການແມ່ນ 4 ປີຖ້າບໍ່ມີການເກັບກູ້ແມ່ນຈະຕາຍເອງ.
- ເມືອກທີ່ເກີດຢູ່ປ່າດົງ ແມ່ນຈະເປັນເຄືອໃຫຍ່ຍາວງາມດີ ແລະ ມີອາຍຸເຖິງ 6 ປີຈຶ່ງຕາຍເອງ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ 2 ປີແມ່ນສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ແລ້ວ ແລະ ແມ່ນສາມາດເກັບໄດ້ຕະຫຼອດປີ.ສ່ວນຊັບພະຄຸນເອົາໄປເຮັດຫຍັງຊາວບ້ານແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກ.

ນິເວດ

ເມືອກແມ່ນມັກເກີດຢູ່ບ່ອນດິນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມເຢັນເຊັ່ນ: ແຄມຫ້ວຍ ແລະ ດິນຕີນຜາ.ໃນບໍລິເວນທີ່ເມືອກເກີດມັກຈະພົບເຫັນປ່າໝໍ່ໄມ້ຫົກ, ຕົ້ນກ້ວຍ, ຜັກຮາກ. ສ່ວນປະເພດຕົ້ນໄມ້ ຈະມີ ກົກຄ້າ, ກົກເຕັນ, ກົກທອງ, ກົກສະພຸງ,

ການຂະຫຍາຍພັນ

ເມືອກແມ່ນສາມາດຂະຫຍາຍພັນໄດ້ດ້ວຍຮາກແຕ່ທີ່ຜ່ານມາຊາວບ້ານແມ່ນບໍ່ ມີໃຜເຄີຍນຳມາປູກຈັກເທື່ອເພາະຊາວບ້ານຄິດວ່າເມືອກມັນເລືອກດິນເກີດເວລາໄປຊອກຢູ່ປ່າຈະມັກມີຢູ່ ແຕ່ປ່າດົງບ່ອນທີ່ຄວາມຊຸ່ມເຢັນຫຼາຍ,

ການເກັບກູ້

ເມືອກມີອາຍຸ2ປີຂື້ນໄປກໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ວ່າຊາວສ່ວນຫຼາຍຈະບໍ່ຈິນໃຈເລືອງອາຍຸການໄປ ຊອກແມ່ນພົບເຫັນຕົ້ນໃດແມ່ນຈະເກັບກູ້ເອົາເລີຍຈະບໍ່ສົນເລືອງອາຍຸເພາະມັນຢູ່ປ່າໃຜເຫັນກ່ອນແມ່ນ ຜູ້ນັ້ນໄດ້.ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ມີ ຜ້າເພື່ອຕັດລຳ,ຫຼື ເຄືອ, ຖ້າເປັນຮາກແມ່ນໃຊ້ສຽມຂຸດເອົາ. ການຕັດເຄືອ,ຮາກ ແມ່ນຕັດເປັນທ່ອນຍາວປະມານ 0.5- 1 ແມັດ ແລ້ວທັບໃຫ້ມັນແຕກແລ້ວລອກເອົາແຕ່ ເປືອກໃສ່ເປົ໋າ ຫຼື ກະແຢ້ ເປັນມາບ້ານ.ເມືອກແມ່ນ ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕະຫຼອດປີ. ຍົກເວັ້ນເດືອນ 6-8 ເພາະເປັນ ຊ່ວງລະດູຝົນ ບໍ່ມີຜູ້ເກັບຊື້

ການຕົບແຕ່ງກ່ອນຈະຂາຍ

ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເອົາເປືອກທີ່ລອກມາແຕ່ປ່າມາຕາກແດດໃຫ້ແຫ້ງດີສາກ່ອນຄື:ຖ້າ ແດດກ້າດີແມ່ນ ຕາກແດດປະມານ1 ມື້.ຖ້າແດດບໍ່ກ້າແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຕາກ 2 ມື້ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມັນຕິກໂມກໄວ້. ແລ້ວມັດທົບເຄິ່ງຂອງລວງຍາວຕອນຕັດທຳອິດໃຫ້ເປັນລະບຽບງາມດີ. ແລ້ວຂາຍເປັນກິໂລງ.

ການຕະຫຼາດ

ແມ່ນມີພໍ່ຄ້າເກັບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານຄືລາຄາ1ກິໂລ/5000ກີບແຕ່ລະປີການເກັບຊື້ເມືອກແມ່ນບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງລາຄາແຕ່ລະປີທາງບໍລິສັດແມ່ນຈະວາງອອກມາກ່ອນຈະຮອດລະດູການເກັບກູ້.

<u>ຕາວ</u>

ແມ່ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດຕະກຸນປາມ ແລະ ມີຄຸນປະໂຫຍດການນຳໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍ ຢ່າງເຊັ່ນ:ຍອດສາມາດນຳມາແກງກິນຄືກັບໜໍ່ໄມ້ແຕ່ຈະມີລົດຫວານກວ່າ, ໃບຂອງມັນນຳມາໃຊ້ເຮັດຫຍ້າມຸ້ງເຮືອນແລະ ໝາກຂອງມັນແມ່ນເປັນສິນຄ້າ(ເຮັດຕົ້ມນ້ຳຫວານເປັນຕົ້ນ) ຕາວທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ຕ້ອງມີອາຍຸ 18-20 ປີ ແລະ ຕົ້ນ 1 ແມ່ນໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ພຽງແຕ່ 2 ປີເທົ່ານັ້ນແລ້ວກໍຕາຍເອງຕາວຈະບໍ່ຄືເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດອື່ນເພາະຕາວຖ້າເອົາຍອດມາກິນແລ້ວຈະຕາຍເລີຍຈະບໍ່ປົ່ງຍອດໃໝ່, ການໃຫ້ໃນແຕ່ລະປີກໍ່ຕ່າງກັນຄື:

- ປີທີ່ 1 ຕົ້ນ1ໃຫ້ໝາກ 200ກິໂລ
- ປີທີ່ 2 ຕົ້ນ 1 ໃຫ້ໝາກ100ກິໂລ(ແກນທີ່ຕົ້ມແລ້ວ)

ບໍເວດ

ຕາວແມ່ນມັກເກີດຢູ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມເຢັນເປັນຕົ້ນແມ່ນປ່າດົງໃຫຍ່,ດິນແຄມຫ້ວຍ, ດິນຕີນ

ຜາຫີນ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເກີດຢູ່ໃນເຂດນີ້ຈະມີ ຕົ້ນກູ, ຕົ້ນກ້ວຍ, ກົກເຕັນ, ຕົ້ນສະພຸງ, ກົກດອກທອງ, ໄມ້ຈິງ. ສ່ວນປະເພດໄມ້ປ່ອງຈະມີໄມ້ຫົກ, ໄມ້ຊອດ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງມີ ໝາກແໜ່ງ, ເຄືອ 3 ຫ່າງ, ຜັກຮາກ, ເນືອກ ແລະ ສະຄ່ານນ້ອຍ.

ການກະຈາຍພັນ

ແມ່ນຂະຫຍາຍພັນໄດ້ດ້ວຍການກ້າແກ່ນ

ການເກັບກູ້

- ຖ້າກິນຍອດແມ່ນສາມາດເກັບໄດ້ຕະຫຼອດປີ ແລະ ໃຊ້ຜ້າຟັນ
- ໝາກແມ່ນເດືອນ 12 ປີ ອຸປະກອນໃຊ້ແມ່ນ ເຮັດຂັ້ນໄດ ຫຼື ໄມ້ສ້າວເກາະເປັນແຊງລິງ

ການປຸ່ງແຕ່ງກ່ອນຈະຂາຍ.

ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຕົ້ມສາກ່ອນການຕົ້ມຕ້ອງໄດ້ປົດໝາກອອກຈາກແຊງ ແລ້ວໃສ່ໝໍ້ຕົ້ມຕາມການຄິດໄລ່ຂອງຊາວບ້ານແມ່ນ4ແຊງໄດ້20ໝໍ້.1ໝໍ້ໃຊ້ເວລາຕົ້ມຢູ່ 1 ຊົ່ວໂມງຈິ່ງຈະສຸກ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ຕັດຫົວບິດເອົາແຕ່ ແກນ ການໝາກຕາວຖ້າຕົ້ມບໍ່ສຸກມາກຈະແດງບາງເທື່ອກໍ່ດໍາ

ການຕະຫຼາດ

ແມ່ນມີແມ່ຄ້າມາເກບຊື້ຢູ່ກັບບ້ານຄືກັບແຂມ ແລະ ປໍສາ

<u>ຄັ່ງ</u>

ກໍ່ແມ່ນເຄື່ອງຂອງດົງຊະນິດໜຶ່ງທີ່ມີຕົ້ນກໍາເນີດມາຈາກປ່າ. ແຕ່ປະຈຸບັນຊາວບ້ານໄດ້ຮູ້ຈັກລ້ຽງໂດຍອາໄສຕົ້ນຖົ່ວແຮ, ຕົ້ນໄມ້ລຽງເປັນບ່ອນລ້ຽງຄັ່ງໃສ່. ຕົ້ນຖົ່ວແຮຕ້ອງມີອາຍຸໄດ້6ເດືອນແລ້ວປ່ອຍຄັ່ງໃສ່. ຕົ້ນລຽງແມ່ນ1ປີກັບ6ເດືອນຈິ່ງສາມດປ່ອຍຄັ່ງໃສ່ໄດ້

ວິທີປ່ອຍຄັ່ງ

ທີ່ຜ່ານມາການປ່ອຍຄັ່ງຂອງຊາວບ້ານແມ່ນປ່ອຍຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ.ດອນເຊົ້າແມ່ນ6-7ໂມງ, ດອນແລງ4-5ໂມງແມ່ຄ່ງຈິ່ງຈັບດີເພາະຊ່ວງແດດຈະອ່ອນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປ່ອຍຕອນທ່ຽງເພາະມັນແດດແມ່ຄັ່ງຈະໄຕ່ອອກ.ການມັດແມ່ຄັ່ງໃສ່ງ່າໄມ້ແມ່ນໃຫ້ມັດໃສ່ງ່າທໍາອິດຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ມັດໃສ່ເບື້ອງທາງ

ທິດຕາເວັນອອກແດດຕອນເຊົ້າຈະເປັນແດດອ່ອນແມ່ຄັ່ງສາມາດຢູ່ໄດ້.ການປ່ອຍຄັ່ງປີ 1 ປ່ອຍ 2 ເທື່ອຄື:

- ຄັ່ງດໍປ່ອຍເດືອນ10 ເດືອນ4 ເກັບກູ້
- ຄັ່ງປີປ່ອຍເດືອນ11 ເດືອນ5 ເກັບກ

ຄັ່ງ2ຊະນິດນີ້ຄຸນລັກຊະນະແມ່ນຄືກັນ. ຢາກຮູ້ໂຕໃດເປັນຄັ່ງດໍເຮົາສັງເກດເບິ່ງການຈັບຕົວຂອງແມ່ຄັ່ງຖ້າເປັນແຜນບາງແມ່ນຈະເປັນຄັ່ງດໍ, ຖ້າໜາແມ່ນຄັ່ງປີ.

ການບົວລະບັດ

ເມື່ອປ່ອຍແລ້ວຕ້ອງໄດ້ໄປກວດເບິ່ງສັດຕູພືດເປັນຕົ້ນແມ່ນມົດແດງຊາຍ,ໜູກັດຮັງແມ່ຄັ່ງ. ການປ້ອງກັນຂອງຊາວບ້ານ. ມົດແມ່ນໃຊ້ຜ້າຈຸ່ມນ້ຳມັນແລ້ວມັດຕິດກັບຕົ້ນຖົ່ວແຮ, ໜູແມ່ນເຮັດກະຖຳໃສ່.

ການເກັບກູ້

ພາຍຫຼັງປ່ອຍໄດ້ 6 ເດືອນສາມາດເກັບກູ້ໄດ້. ການເກັບກູ້ແມ່ນໃຊ້ຜ້າຕັດບ່ອນບໍລິເວດທີ່ມີຄັ່ງຢູ່, ຖ້າຄັ່ງແນວພັນແມ່ນຕັດເປັນຕອນ20ຊມອຸປະກອນທີ່ໃສ່ແມ່ນກວຍ,ກະບຸງ, ຫ້າມໃສ່ເປົາມັນຈະຮ້ອນແລ້ວແມ່ຄັ່ງຈະໄຕ່ອອກ.

ການເກັບຮັກສາ

- ແນວພັນຄັ່ງຖ້າບໍ່ມີຕົ້ນຖົ່ວແຮ, ຕົ້ນລຽງແມ່ນໃຫ້ປ່ອຍໃສ່ຕົ້ນໝາກແຟນຢູ່ປ່າກໍ່ໄດ້
- ຄັ່ງທີ່ຈະເອົາໄປຂາຍຕ້ອງຕາກໃຫ້ແຫ້ງດີ

10. ຂໍ້ມູນຈາກສຳພາດຄອບຄົວຕົວຢ່າງໃນ 3 ລະດັບ (ຮັ່ງມີ, ປານກາງ ແລະ ທຸກຈົນ) (ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ປີ 2006)

ນອກຈາກສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໝົດບ້ານແລ້ວ. ພວກເຮົາຍັງໄດ້ສຳພາດ 3 ລະດັບຄອບຄົວອີກ. ເພື່ອຢາກຮູ້ເຖິງບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານລາຍຮັບຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວບ້ານ(ສຳລັບລາຍລະອຽດຢູ່ເອກະສານແນບທ້າຍໜ້າທີ່.38, 39, 40)

<u>ຄອບຄົວຮັ່ງມີ</u>

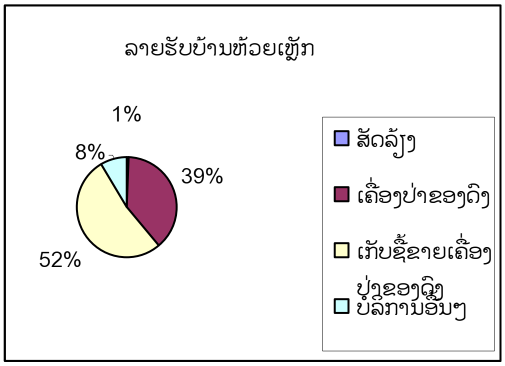

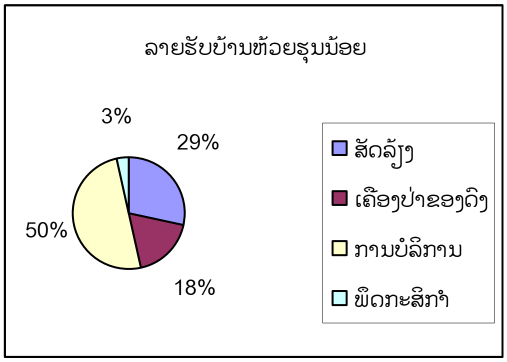

- ລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວຮັ່ງມີທັງ 2 ບ້ານ ເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໄດ້ຈາກການ ຊື້ຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ(ຄັ່ງແຫ້ງ, ແນວພັນຄັ່ງ, ເບັ້ຍໄມ້ລຽງ ກວມ52% ອງລາຍຮັບທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ.ແລະອີງລົງມາແມ່ນໄດ້ຈາກການຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ແຂມ, ປໍສາ,)ກວມ39% ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ, ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໄດ້ຈາກການ ບໍລິການສີເຂົ້າ,ດອກເບັ້ຍເງິນຝາກ ກວມ 50% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນໄດ້ຈາກການຂາຍສັດລ້ຽງກວມ29%
- ຖ້າປຽບທຽບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທັງ 2 ບ້ານເຫັນວ່າບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກມີລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າເນື່ອງຈາກມີພື້ນທີ່ປໍສາ, ແຂມເປັນຂອງດິນເອງ ແລະ ມີເວລາຫວ່າງທີ່ສາມາດໄປເກັບໄດ້. ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍມີລາຍຮັບຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໜ້ອຍກວ່າຍ້ອນບໍ່ມີແຮງງານ ແລະ ບໍ່ມີເລວາໄປເກັບ

<u>ຄອບຄົວປານກາງ</u>

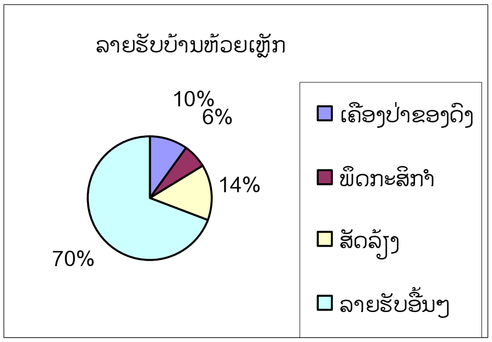

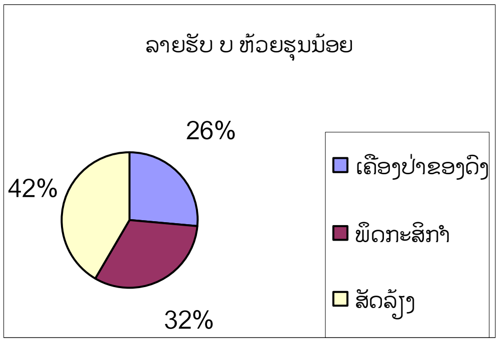

- ລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວປານກາງທັງ 2 ບ້ານ ເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໄດ້ຈາກລາຍຮັບອື່ນໆມັນຈະລວມມີ ຮັບຈ້າງປຸກເຮືອນ ຮັບຈ້າງປິ່ນປົວຄົນເຈັບ, ດອກເບັ້ຍເງິນຝາກ, ລູກຝາກມາໃຫ້.ກວມ70% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດຂອງ ຄອບຄົວ ແລະຮອງ

ລິງມາແມ່ນ ໄດ້ຈາກການຂາຍສັດລ້ຽງ(ໝູ ແລະ ງົວ)ກວມ14%   ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໄດ້ຈາກການ ຂາຍສັດລ້ຽງ(ງົວ, ໝູ, ສັດປີກ)ກວມ 42% ຂອງລາຍຮັບທັງ ໝົດຂອງຄອບຄົວ ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນໄດ້ຈາກການຂາຍພືດກະສິກຳກວມ32%

- ຖ້າປຽບທຽບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທັງ 2 ບ້ານເຫັນວ່າບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກມີລາຍຮັບໜ້ອຍກວ່າເນື່ອງຈາກຄອບຄົບນີ້ແມ່ນຍຶດຖືອາຊີບເຮັດນາເປັນຫຼັກ ແລະ ການຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ. ການໄປເກັບເຄືອງປ່າຂອງດົງແມ່ນອາໄສເວລາຫ່ວາງວຽກ ແລະ ອີງຕາມລະດູການຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ອອກ . ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍມີລາຍຮັບຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍກວ່າເນື່ອງຈາກວ່າມີແຮງງານຫຼາຍ, ມີເວລາຫວ່າງເພາະຊີບຫຼັກແມ່ນເຮັດໄຮ່ຖົ່ວແຮເພື່ອລ້ຽງຄັ່ງ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ການລຽງແມ່ນລ້ຽງເປັນກຸ່ມແຕ່ລະທິດປ່ຽນກັນໄປເບິ່ງ, ນອກຈາກນັ້ນແມ່ນເອົາເວລາໄປເກັບເຄື່ອງຂອງດົງ,

<u>ຄອບຄົວທຸກຈົນ</u>

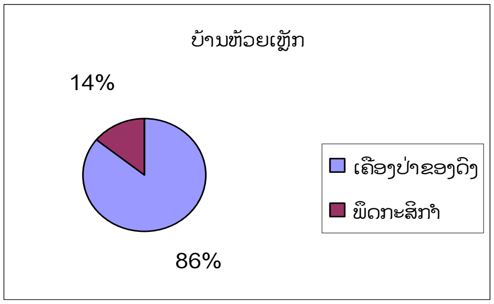

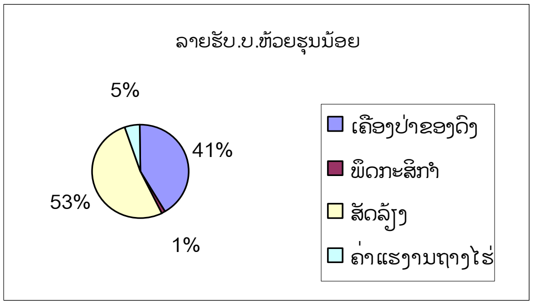

- ລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວຂາດກິນຂອງທັງ 2 ບ້ານ ເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກລາຍຮັບແມ່ນມີລາຍຮັບມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ພືດກະສິກຳເທົ່ານັ້ນບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍລາຍຮັບມາຈາກການຂາຍເຄື່ອງປ່າ, ພືດກະສິກຳ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ຄ່ແຮງງານລະລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຫຼາຍກໍ່ຕ່າງກັນຄື: ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກແມ່ນໄດ້ຈາກພືດກະສິກຳຫຼາຍກວມ86%ຂອງລາຍຮັບ. ສ່ວນບ້ານຫ້ວຍຮຸນນອັຍແມ່ນໄດ້ຈາກການລ້ຽງສັດ
- ຖ້າປຽບທຽບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທັງ 2 ບ້ານເຫັນວ່າບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກມີລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າເນື່ອງຈາກວ່າລາວບໍ່ມີພື້ນທີ່ທຳການຜະລິດຫຼາຍເລີ້ຍອາໄສແຕ່ທຳມະຊາດເປັນບ່ອນຫາກິນ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົທີ່ລາວເກັບມີ ແຂມ, ປໍສາ, ເບັ້ຍໄມ້ລ້ຽງ ແລະ ປ່ອຍຄັ່ງຂາຍ.ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍມີລາຍຮັບຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍກວ່າເນື່ອງຈາກວ່າ ຄອບຄົວຂອງລາວຂາດພື້ນທີ່ເຮັດການຜະລິດ ແລະ ອາຊີບຫຼັກຂອງລາວກໍ່ເຮັດສວນຖົ່ວແຮປ່ອຍຄັ່ງດັ່ງນັ້ນເມື່ອຮອດລະດູການມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແຕ່ລະຊະນິດ.ຄອບຄົວໄປຫາຊ່ວຍກັນ

ສະຫຼຸບ

ຜ່ານການລົງສຶກສາເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວິເຄາະ ແລະ ຂຽນບົດລາຍງານ. ສາມາດຮູ້ໄດ້ເຖິງບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີນຕໍ່ການເປັນຢູ່ຂອງຊາວບ້ານທີ່ນຳມາກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້ , ເຊິ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນແຕ່ລະກິດຈະກຳຄື:

ການຈັດປະເພດເຄື່ອງປ່າທີ່ສຳຄັນ

ການຈັດປະເພດແມ່ນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດຄື: ກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້ ທັງ 2ບ້ານແມ່ນປະຕບັດຄືກັບ

- ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ:ສຳລັບກິນ ປາ, ໜໍ່ຂົມ, ກຸ້ງ, ສຳລັບຂາຍ ປໍສາ, ແຂມ, ຄັ່ງ, ສຳລັບຊົມໃຊ້ ຟືນ, ໄມ້ຈິງ ແລະ ໄມ້ເຮ້ຍ
- ບ້ານຫ້ວຍຣຸນນ້ອຍ: ສຳລັບກິນ ໜໍ່ຫົກ, ປາ, ປູຫີນ, ສຳລັບຂາຍ, ແຂມ,ປໍສາ, ເມືອກ, ສຳລັບຊົມໃຊ້ ຟືນ, ໄມ້ຈິງ ແລະ ໄມ້ເຮ້ຍ

ດ້ານການຜະລິດ

ສຳລັບການຜະລິດຂອງຊາວບ້ານໃນປີ1 ແມ່ນປະກອບມີຫຼາຍກິດຈພກຳເປັນຕົ້ນແມ່ນການເຮັດໄຮ່, ນາ, ສ່ວນ ແລະ ລ້ຽງສັດ.

ລະດູການອາຫານ

ອາຫານທີ່ປະຊາຊົນກິນ ສວ່ນໃຫຍ່ ແມ່ນນຳອອກມາຈາກປ່າ. ແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນມີລະດູການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ມີບາງຊະນິດແມ່ນສາມດກິນໄດ້ທຸກລະດູການເຊັ່ນ: ໝາກປີປ່າ, ຍອດຫວາຍ,ຍອດບຸນ, ຜັກໝອກ ແລະ ຍັງມີປະເພດສັດປ່າອີກເຊັ່ນ ປາ, ເຈຍ, ນົກ. ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ກິນເປັນລະດູການລວມມີ ໜໍ່ໄມ້, ເຫັດ ແລະ ຜັກອື່ນອີກຫຼາຍຊະນິດ.

ລາຍຮັບ

ລາຍຮັບຂອງທັງ 2 ບ້ານແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຂາຍເຄືອ່ງປ່າຂອງດົງເປັນສ່ວນໃຫຍ່(ຄັ່ງ, ປໍສາ, ແຂມ ແລະ ໂຕແມ້) ສະເລ່ຍແລ້ວ ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກມີລາຍຮັບ 541.665.000ກີບ/ ປີ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍຣຸນນ້ອຍ ແມ່ນ 234.210.000 ກີບ/ ປີ

ລາຍຈ່າຍ

ສຳລັບລາຍຈ່າຍແມ່ນຈ່າຍຊື້ ເຂົ້າ, ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ຢາປົວພະຍາດ ແລະ ຈ່າຍອື່ນໆ ສະເລ່ຍ ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ 359.372.000ກີບ/ ປີ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ 100.260.000ກີບ/ ປີ.

ການຄັດເລືອກມາດຖານ

ສຳລັບການຄັດເລືອກມາດຖານແມ່ນເລືອກເອົາຜະລິດຕະພັນທີ່ທ່າແຮງ ແລະ ການເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ມັນສາມາດເປັນລາຍຮັບໃຫ້ບ້ານ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ໄດ້ມາຈາກການອັນດັບທີ່1, 2, 3ຂອງກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້

- ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ ຜະລິດຕະພັນທີ່ນຳມາຄັດເລືອກມາດຖານທັງໝົດມີ 10 ຊະນິດຄື: ປາ, ໝໍ່ຂົມ, ກຸ້ງ, ປໍສາ, ແຂມ, ຄັ່ງ, ຟືນ, ໄມ້ຈິງ, ໄມ້ແຮ້ ແລະ ໝາກຕາວ.
- ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍຜະລິດຕະພັນທີ່ນຳມາຄັດເລືອກມາດຖານທັງໝົດມີ 11 ຊະນິດຄື: ໜໍ່ຫົກ, ປາ, ປູຫີນ, , ແຂມ, ປໍສາ, ເມືອກ, ຄັ່ງ, ໂຕແມ້, ຟືນ, ໄມ້ຈິງ ແລະ ໄມ້ເຮ້ຍ

ວິເຄາະບັນຫາ

ເມື່ອເຮົາໄດ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນບູລະມະສິດແລ້ວຂອງທັງ 2 ບ້ານແລ້ວ.ເຮົາຈະມາວິເຄາະເພື່ອຊອກຫາບັນຫາ, ສາຍເຫດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂ. ຜລິດຕະພັນທີ່ທັງ 2 ບ້ານໄດ້ຄັດເລືອກເອົາເພື່ອຈະເປັນບູລະມະສິດມີຄື: ບ້າຍຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍແມ່ນແຂມ, ປໍສາ, ເປືອກເມືອກ, ຄັ່ງ. ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກແມ່ນ ປໍສາ, ແຂມ, ໝາກຕາວ, ໂຕແມ້, ຄັ່ງ

ການສຳຫຼວດພື້ນທີ່

ອີງຕາມການສຳຫຼວດ ແລະ ການສຳພາດຊາວບ້ານຜູ້ທີ່ເປັນເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມຢູ່ບ້ານສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພື້ທີ່ຂອງທັງ 2 ບ້ານແມ່ນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນເພາະມີຊາຍແດນອັນດຽວກັນຄືປ່າແມ່ນເປັນປ່າເລົ່າອ່ອນ ແລະ ປ່າປະສົມ. ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ພົບເຫັນໃນເຂດນີ້ແມ່ນ ເມືອກ, ແຂມ, ຕົ້ນຕາວ, ໝາກປີ, ຜັກກູດນ້ຳ, ຜັກຮາກ, ໄມ້ຊາງ, ໄມ້ຫົກ, ໄມ້ຊອດ, ໄມ້ເຮ້ຍ, ໄມ້ໄລ່, ໄມ້ກໍ່, ໄມ້ຟາວ, ໄມ້ດ່, ໄມ້ຊີ້, ໄມ້ຫຽນ, ເຄືອ3ທ່າງ, ສະຄານ, ເຫັດສະນຸ້ນ, ເຫັດບົ່ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຊະນິດ.

ນອກຈາການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງບ້ານແລ້ວ. ຍັງໄດ້ສຳພາດ 3 ລະດັບຄອບຄົບຂອງທັງ 2 ບ້ານອີກເພື່ອເບິ່ງທ່າແຮງຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ.

- ຄອບຄົວຮັ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍເພາະເຂົາເຈົ້າມີລາຍໄດ້ຈາກການຄ້າຂາຍ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ.

- ຄອບຄົວປານກາງກໍ່ຄືກັນຈະ ມີລາຍຮັບຈາກຂາຍສັດລ້ຽງ ແລະ ພືດກະສິກຳຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
- ຄອບຄົວຂາດກິນ.
  ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກເຄື່ອງປ່າແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວເຊິ່ງສາມດສ້າງລາຍຮັບເຖິງ 86%ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ.

ຂໍສະເໜີຂອງຊາວກະສິກອນ

ບ້າຍຫ້ວຍເຫຼັກ - ຢາກສະເໜີໃຫ້ທາງຂັ້ນເທິ່ງລົງມາເຝິກອົບຮົມການປູກ ແລະ ການເກັບຮັກສາ(ບໍສາ)

- ຢາກໃຫ້ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍກວດກາການເກັບຊື້,ຂາຍຢູ່ພາຍໃນບ້ານ ແລະ ລົງກວດກາເບິ່ງຕາຊີງນໍາພໍ່ຄ້າເປັນປະຈໍາ
- ຢາກໃຫ້ມີວິຊາການລົງແນະນໍາການສັງເກດເບິ່ງໝາກຕກວ່າ. ໝາກແບບໃດຈິ່ງເປັນໝາກແກ່ ແລະ ການຕົ້ມຈະໃຊ້ເລວາເທົ່າໃດໝາກຈິ່ງສຸກດີ

ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ

- ໃຫ້ທາງຂັ້ນເທິງຕິດຕາມກວດກາເບິ່ງຕາຊີງນໍາພໍຄ້າເປັນປະຈໍາ
- ຢາກໃຫ້ແມ່ ຄ້າວາງມາດຖານຂອງສິນຄ້າອອກມາກ່ອນຈະຮອດລະດູເກັບຊື້
- ຢາກໃຫ້ທາງຂັ້ນລົງມາແນະນໍາຕິກເນັກການປູກໃຫ້ (ເປືອກເມືອກ)
- ຢາກໃຫ້ຂັ້ນເທິງລົງມາແນະນໍາວິທີກໍາຈັດສັດຕູຂອງຄັ່ງ(ມົດດໍາ)

ຂໍສະເໜີຂອງນັກວິຊາການ

- **ດ້ານການເຝິກອົບຮົມ**

- ຖ້າມີການເຝິກອົບຮົມPRA ອີກໃຫ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ, ຄືນບໍ່ໃຫ້ກາຍ 5-7 ຄົນ ແລະ ຄວນທີ່ຈະເອົາຜູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດແທ້ໆ ແລະ ເຂົ້າໃຈໜ້າວຽກດີ

- ການອະທິບາຍັວຂໍ້ກິດຈະກໍາຢາກໃຫ້ເວົ້າລະອຽດແລະຈະແຈ້ງຕື່ມເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຂົ້າໃຈແລະໄດ້ຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ

- ບໍ່ໃຫ້ອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກອ່ນຊາວບ້ານ, ຄວນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຕອບເອງ

- ດ້ານການວິຊາການ

- ຢາກໃຫ້ທາງຫ້ອງການກະສິກໍາສຶກສາເບິ່ງການຕະຫຼາດຂອງຄັ່ງວ່າມີຕະຫຼາດທີ່ແນ່ນອນແລ້ວບໍ່ເພາະປະຈຸບັນປະຊາຊົນນິຍົມກັນປູກຫຼາຍ

- ປັບປູງທາງດ້ານຄຸນນະພາບແລະລາຄາບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າຕົກຕໍ່າ(ບໍສາ, ແຂມ)ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ,ຕັດການສັນ

- ຢາກໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມປູກເປັນສວນ(ບໍສາ,ແຂມ)
- ຕ້ອງມີການຈັດສັນພື້ນທີ່ປູກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ຫາຍາກແລະໃກ້ຈະສູນພັນ
- ຢາກໃຫ້ແມ່ຄ້າວາງມາດຖານຂອງສິນຄ້າກອ່ນຮອດລະດູເກັບຊື້
- ຢາກໃຫ້ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍກວດກາການເຫັບຊື້ຂສຍຢູ່ພາຍໃນບ້ານ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ລາຍຊື່ຜະລິດຕະພັນສຳລັບກິນ, ຂາຍ ແລະ ຊົມໃຊ້

ບ້ານຫ້ວຍເຫຼັກ			ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ		
ກິນ	ຂາຍ	ຊົມໃຊ້	ກິນ	ຂາຍ	ຊົມໃຊ້
ໝາກປີ	ເປືອກເມືອກ	ໄມ້ເຮັຍ	ໜໍ່ໄມ້ທີກ	ແຂມ	ໄມ້ຊາງ
ຍອດຫວາຍ	ແຂມ	ໄມ້ແຮ້	ໜໍ່ໄມ້ເຮັຍ	ປໍສາ	ໄມ້ເຮັຍ
ສະຄ່ານ	ປໍສາ	ໄມ້ທີກ	ໜໍ່ໄມ້ໄລ່	ເຄືອ 3 ຫ່າງ	ໄມ້ທີກ
ບອນ	ໝາກຕາວ	ໄມ້ຊາງ	ໜໍ່ຂົມ	ໂຕແມ້	ໄມ້ແຮ້
ໜໍ່ຂົມ	ກຸດເຄືອ	ໄມ້ຊອດ	ໜໍ່ຫວານ	ໜໍ່ທີກ	ໄມ້ຈີງ
ໜໍ່ຊາງ	ດອກຜື້ງ	ໄມ້ຈີງ(ໄມ້ເຮືອນ)	ຜັກກູດນ້ຳ	ເປືອກເມືອກ	ຟື້ນ
ຜັກຮາກ	ໜໍໄລ່	ເສັ້ນຫວາຍ	ຜັກກູດງ້ອງ	ຄັ່ງ	ເສັ້ນຫວາຍ
ຜັກກູດງ້ອງ	ໜໍ່ທີກ	ເຄືອສ້ຽວ	ໃບບອນ	ຜັກເນົ່າ	ສ້ຽວ
ຜັກເນົ່າ	ໜໍ່ເຮັຍ	ໄມ້ຟື້ນ	ຜັກຮາກ	ໝາກຄ່າ	ໃບຕ້ອງກ້ວຍປ່າ
ຜັກໝອກ	ໜໍ່ຂົມ		ຜັກຫວານ	ໝາກຫວາຍ	
ຜັກກູດນ້ຳ	ຜັກເນົ່າ		ຜັກໝອກ		
ໜໍ່ຄ່າ	ໝາກແໜ່ງ		ຜັກເນົ່າ		
ດອກແຄ	ກຸ້ງ		ຍອດຫວາຍ		
ດອກບານ	ໝາກຄ່າ		ໝາກປີ		
ຜັກໄຮ່	ເຫັດບີ້		ຍອດຕາວ		
ໜໍ່ໄລ່	ເຫັດກະດ້າງ		ສະຄ່ານ		
ໜໍ່ທີກ	ເຫັດປວກ		ເຫັດບີ້		
ໜໍ່ເຮັຍ	ໝາກລີ້ນໄມ້		ເຫັດສະນຸ້ນ		
ໜໍ່ຊອດ	ປາ		ເຫັດຕາບ		
ໜໍ່ລັນ	ໄຄ		ເຫັດປວກ		
ຜັກຫວານ	ໂຕແມ້		ເຫັດຖ່ານ		
ເຫັດປວກ	ເຄືອ 3 ຫ່າງ		ໝູຫວາຍ		
ເຫັດບີ້	ກາບລາງ		ນົກ		
ເຫັດສະນຸ້ນ	ແກ່ນໄມ້ລຽງ		ຮອກ		
ເຫັດຕາບ	ເບັ້ຍລຽງ		ຈ້ອນ		
ຍອດຕາວ	ສະຄ່ານ		ໂລເຕັນ		
ເຫັດກະດ້າງ			ໂຕເຈຍ		
ຜັກແວ່ນ			ໝູປ່າ		
ປາ			ເຫັ້ງນ		
ຫ້ອຍ			ອື່ນ		

ກຸ້ງ			ຕູ່ນ		
ປູ			ປູຫີນ		
ໄຄ			ປາ		
ກັບ-ຂຽດ			ຫ້ອຍ		
ອຶ້ນ			ກົບ		
ນົກ			ຂຽດ		
ຮອກ			ໄກ່ປ່າ		
ໝູ			ແມງກອກ		
ໝາກແຄນ			ຄັນຄານ		
ເຫັດ					
ໝາກລິ້ນໄມ້					
ໝາກຫວ້າ					
ໝາກແຄ້ງຟ້າ					
ແມງກອກ					
ຈິ່ນາຍ					

ຕາຕະລາງລາຍຮັບບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ

ຊະນິດລາຍຮັບ	ລາຄາ	ຈຳນວນກິໂລ	ຈຳນວນໂຕ	1ຄອບຄົວມີ	ເບັ້ຍ,ເຫົ້ງາ	ລວມເງິນທັງໝົດ	%	ຄອບຄົວ
ເຂົ້າເປືອກ	1300			300000		12,000,000	35.3	40
ໝາກເພັດດິບ	10000			100000		4,500,000	13.2	45
ໝາກເພັດແຫ້ງ	25000			80000		3,600,000	10.6	45
ເຄືອງສວ(ຜັກກາດ,ຜັກຫອັມ)		1500				15,000	0.0	10
ໝາກງາ	5000	500				2,500,000	7.3	20
ແກ່ໝາກອຶ	8000	1000				8,000,000	23.5	30
ມັແກວ	1000	100				100,000	0.3	50
ແກ່ໝາກຖົ່ວແຮ່	8000	100				800,000	2.4	20
ໝາກແຕງໄຮ່	500	5000				2,500,000	7.3	70
ພືດກະສິກຳ						34,015,000	100	

ຂາຍປາລ້ຽງ	18000			230000		2,300,000	2.1637	10
ຂາຍໝູ	360000		100			36,000,000	33.866	70
ຂາຍແບ້	225000		20			4,500,000	4.2333	8
ສັດປີກ(ເປັດ,ໄກ່)	20000		300			6,000,000	5.6444	50
ຂາຍຄວາຍ	3500000		9			31,500,000	29.633	4
ຂາຍງົວ	2000000		13			26,000,000	24.459	6
ສັດລ້ຽງ						106,300,000	100	
ແຂມ	3000	9000				27,000,000	10.7	92
ປໍສາ	3000	10000				30,000,000	11.9	92
ເມືອກ	5000	1500				7,500,000	3.0	92
ເຄືອ 3 ທ່າງ	1000	3000				3,000,000	1.2	92
ກາບລາງ	1000	8000				8,000,000	3.2	92
ຫົວດຸເດືອ(ຂາຍດິບ)	1000	1500				1,500,000	0.6	20
ໝາກຕາວ	2000			15000		450,000	0.2	30
ໝາກປີ	1000			400000		4,000,000	1.6	10
ກຸ້ງໃຫຍ່	40000			1500000		1,500,000	0.6	1
ໂຕແມ້	30000	1000				30000000	11.9	92
ເຄັ່ງປູກ				1500000		138,000,000	54.8	92
ໝາກຄ່າ	8000	100				800,000	0.3	20
ເຄືອງປ່າຂອງດົງ						251,750,000	100	
ຂາຍເຄື່ອງຍ່ອຍ				1000000		6000000	10	6
ເກັບຊື້ຂາຍເຄືອງປ່າຂອງດົງ				500000		4500000	8	9
ໂຮງສີເຂົ້າ				200000		1000000	2	5
ບໍລິກາໂທລະທັດ				300000		1800000	3	6

ບໍລິການລົດໃຫຍ່				2000000		2000000	3	1
ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ				1000000		3000000	5	3
ຂາຍເບັ້ຍໄມ້ລຽງ	1000				300	300000	1	1
ຂາຍເຫັ້ງາ	3000				5000	15000000	25	92
ຂຍາໄມ້ສັກ				2000000		26000000	44	13
ລາຍຮັບອື່ໆ						59600000	100	
ລວມລາຍຮັບໝົດບ້ານ						451,665,000		

ຕາຕະລາງລາຍຮັບ ບ້ານຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ

ຊະນິດລາຍຮັບ	ລາຄາກີບ/ Kg	ຈຳວກິໂລ	ລາຄາ/ ໂຕ	ຈຳວໂຕ	ລາຄາກີບ/ຄຄ	ຄອບຄົວ	ລວມທັງໝົດ	%
ຄັ່ງ	13000	600				58	7800000	3.33
ແຂມ	3000	10000				58	30000000	12.81
ປໍສາ	3500	5000				58	17500000	7.47
ເປືອກເມືອກ	5000	1000				58	5000000	2.13
ໜໍ່ໄມ້ຫົກ	500	10000				58	5000000	2.13
ເຄືອ3ທ່າງ	500	3000				58	1500000	0.64
ໂຕແມ້	50000	600				58	30000000	12.81
ຂາຍເຂົ້າ	1500	6000					9000000	3.84
ໝາກງາ	5000	10000					50000000	21.35
ໝາກເພັດ	3000	1000					3000000	1.28
ແກ່ໝາກອື້	8000	2000					16000000	6.83
ໝູ			370000	100			37000000	15.80
ແບ້			200000	15			3000000	1.28
ສັດປີກ			18000	300			5400000	2.31
ຮັບຈ້າງເສຍຫ້ຍາ					200000	20	4000000	1.71
ຮັບຈ້າງເລື້ອຍໄມ້					500000	10	5000000	2.13
ຮັບຈ້າງລ່າວໄຮ່					100000	20	2000000	0.85
ຂາຍເຄື່ອງຍ່ອຍ					100000	1	100000	0.04
ຊື້-ຈາຍຄປດ,ພຶດກະສິກຳ					400000	1	400000	0.17
ໂຮງສີເຂົ້າ					750000	2	1500000	0.64
ບໍລິການໄຟ້າ					505000	2	1010000	0.43
ລວມລາຍຮັບ							234210000	100.00

ຂໍ້ມູການສຳພາດ 3 ລະດັບຄອບຄົວ(ຮັ່ງມີ, ປານກາງ, ທຸກຈົນ)

ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຄອບຄົວຮັ່ງມີ						
ຄອບຄົວຮັ່ງມີ	ບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ		%	ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ		%
ຊະນິດລາຍຮັບ	ປາ(ປາລ້ຽງ)	270000	0.7	ຂາຍໝູ	2000000	22.9
	ຄັ່ງລ້ຽງ	16500000	39.8	ສັດປີກ	500000	5.7
	ແຂມ	2700000	6.5	ແຂມ	1050000	12.0
	ປໍສາ	2500000	6.0	ຄັ່ງ	500000	5.7
	ເບັ້ຍລ້ຽງ	3000000	7.2	ແກ່ໝາກອຶ	300000	3.4
	ແວພັຄັ່ງ	13014000	31.4	ບໍລິກາສີເຂົ້າ	400000	4.6
	ບໍລິກາອື່ໆ	3500000	8.4	ດອກເບັ້ຍເງິນຝາກ	4000000	45.7
	ລວມ	41484000	100.0	ລວມລາຍຮັບ	8750000	100
ຊະນິດລາຍຈ່າຍ	ຊື້ເຂົ້າກິ	6000000	18.5	ເຂົ້າກິ	5600000	81.2
	ອາຫາ	3000000	9.2	ຊື້ອາຫາ	100000	1.4
	ເຄື່ອງ່ງຮົມ	4000000	12.3	ຊື້ເຄືອງ່ງຫົ່ມ	500000	7.2
	ຊື້ຢາປົວພະຍາດ	350000	1.1	ຊື້ຢາປົວພະຍາດ	100000	1.4
	ຊື້ເຄື່ອງໃຊ້ສ້ອຍ	100000	0.3	ຊື້ເຄືອງໃຊ້ສ້ອຍ	500000	7.2
	ຊື້ລົດແຄບ	17000000	52.4	ອື້ໆ	100000	1.4
	ຈ່າຍອື້ໆ	2000000	6.2	ລວມ	6900000	100
	ລວມ	32450000	100			

ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຄອບຄົວປານກາງ						
ຄອບຄົວປານກາງ	ບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ		%	ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ		%
ຊະນິດລາຍຮັບ	ປໍສາ	800000	27.9	ແຂມ	1200000	10.9
	ແຂມ	1000000	34.9	ປໍສາ	500000	4.6
	ເປືອກເມືອກ	150000	5.2	ເມືອກ	500000	4.6
	ເຄືອ 3 ຫາງ	200000	7.0	3 ຫາງ	200000	1.8
	ໂຕແມ້	500000	17.5	ໝໍ່ຫົກ	300000	2.7
	ກາບລາງ	20000	0.7	ຜັກປ່າ	200000	1.8
	ຄັ່ງປ່ອຍ	195000	6.8	ໝາກງາ	800000	7.3
	ເຄືອງປ່າຂອງດົງ	2865000	100	ໝາກເຜັດ	500000	4.6
	ໝາກງາ	1350000	77.1	ໝາກແຕງ	350000	3.2

	ໝາກເພັດ	400000	22.9	ຢາສູບ	300000	2.7
	ພືດກະສິກຳ	1750000	100	ແກ່ໝາກອື	500000	4.6
	ໝູ	2100000	51.2	ຜັກສວຄົວ	300000	2.7
	ງົວ	2000000	48.8	ເຂົ້າເປືອກ	750000	6.8
	ສັດລ້ຽງ	4100000	100	ງົວ	1300000	11.9
	ຮັບຈ້າງປຸກເຮືອ	3500000	17.7	ໝູ	2906000	26.5
	ຮັບຈ້າງປິ່ນປົວຄົນເຈັບ	2500000	12.6	ສັດປີກ	360000	3.3
	ດອກເບັ້ຍເງີກູ້ຢື	1800000	9.1	ລວມ	10966000	100
	ລູກຝາກໃຫ້	12000000	60.6			
	ລາຍຮັບອື່ນໆ	19800000	100			
	ລວມ	28515000				
ຊະນິດລາຍຈ່າຍ	ຊື້ອາຫານ	500000	2.3	ເຂົ້າກິນ	800000	25.4
	ຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງຮົມ	3000000	13.7	ຊື້ອາຫານ	500000	15.9
	ຊື້ໃຊ້ສອຍ	700000	3.2	ຊື້ເຄືອງນຸ່ງຫົ່ມ	1000000	31.8
	ຊື້ຢາກິນ	200000	0.9	ຊື້ຢາປົວພະຍາດ	500000	15.9
	ຊື້ໂຮງສີເຂົ້າ	4300000	19.6	ເສຍພາສີ	45000	1.4
	ຊື້ລົດຈັກ	5200000	23.7	ຈ່າຍອື່ນໆ	300000	9.5
	ຊື້ທໍລະທັດ	2600000	11.8	ລວມ	3145000	100
	ລົງທືຊື້ຢາມາຂາຍ	1200000	5.5			
	ຊື້ແວພັຄັ່ງ	2300000	10.5			
	ຊື້ແວພັສັດ	1700000	7.7			
	ເສຍຄ່າພາສີ	52000	0.2			
	ຈ່າຍອື່ນໆ	200000	0.9			
	ລວມ	21952000	100			

ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຄອບຄົວທຸກຈົນ						
ຄອບຄົວທຸກຈົນ	ບ້ານ ຫ້ວຍເຫຼັກ		%	ບ້ານ ຫ້ວຍຮຸນນ້ອຍ		%
ຊະນິດລາຍຮັບ	ແຂມ	700000	12.3	ແຂມ	500000	11.2
	ປໍສາ	600000	10.5	ປໍສາ	300000	6.7
	ເປືອກເມືອກ	500000	8.8	ໂຕແມ້	150000	3.4
	ໝາກຕາວ	300000	5.3	ເມືອກ	300000	6.7
	ຄັ່ງ	2000000	35.1	3 ທາງ	150000	3.4
	ກຸ້ງ,ປາ	800000	14.0	ໝໍ່ທົກ	400000	9.0
	ເຄືອງປ່າຂອງດົງ	4900000	86.0	ຜັກຮາກ,ໂເາ	20000	0.4

	ເຂົ້າ	400000	7.0	ໝາກຂ່າ	15000	0.3
	ຜັກສວນຄົວ	400000	7.0	ໝາກງາ	60000	1.3
	ພືດກະສິກຳ	800000	14.0	ງົວ	1500000	33.7
	ລວມລາຍຮັບທັງໝົດ	5700000	100.0	ແບ້	400000	9.0
				ໝູ	420000	9.4
				ຄ່າແຮງງານຖາງໄຮ່	200000	4.5
				ຕີຜ້າ	30000	0.7
				ລວມ	4445000	100
ຊະນິດລາຍຈ່າຍ	ຊື້ເຂົ້າກິນ	800000	25.3	ເຂົ້າກິນ	4200000	83.5
	ຊື້ອາຫານ	600000	19.0	ຊື້ອາຫານ	100000	2.0
	ຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງຮົມ	860000	27.2	ຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ	400000	8.0
	ຊື້ຢາປົວພະຍາດ	200000	6.3	ຊື້ຢາປົວພະຍາດ	50000	1.0
	ຊື້ເຄືອງຮັບໃຊ້	100000	3.2	ຊື້ເຄືອງໃຊ້ສ້ອຍ	180000	3.6
	ເສຍພາສີທີ່ດິນ	100000	3.2	ຈ່າຍອື່ນໆ	100000	2.0
	ຊື້ແວພັນຄັ່ງ	200000	6.3	ລວມ	5030000	100
	ຈ່າຍອື່ນໆ	300000	9.5			
	ລວມລາຍຈ່າຍ	3160000	100			